

2000

சுற்றுலா, நாகரிகம், கலை, வித்தியாசம்
வாழ்வு மரபு

வினாக்கள்

சித்திரை மலர் 1999

வினாயகம்

சுந்தரீதியான் ஆச்சாரம் கலை கலைபண்டார்ட்டும் புரவை

குறள் வழி

“ ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவா
செல்லும் வாய் எல்லாஞ் செயல். [தே”

பொருள்:-

மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றாலும் தர்
மம் செய்வது மேலான செயலாகும்.

ஸ்ரீ

அருணாசலசிவ அக்ஷர மணமாலை

நூல்

66. பித்துவிட் டுனைநேர் பித்தனாக் கினையருள்
பித்தந் தெளிமருந் தருணாசலா (அ)
67. பீதியி லுனைச்சார் பீதியி லெனைச்சேர்
பீதியுன் றனக்கே னருணாசலா (அ)
68. புல்லறி வேதுரை நல்லறிவே துரை
புல்லிட வேயரு ளருணாசலா (அ)
69. பூமண மாமனம் பூரண மணங்கொளப்
பூரண மணமரு ளருணாசலா (அ)
70. பெயர்நினைத் திடவே பிடித்திழுத் தனையுன்
பெருமையா ரறிவா ரருணாசலா (அ)

தொடரும்.....

* * * * *

ஞான சீகரர்

* * * * *

யா/வன் நாவல் மகா வித்தியாலை
 வாழ்ப்புரம்

வெளியீடு - 2

கடர் - 16

1999 சித்திரை

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1) சிவதேறி தழைத்தோங்குக	1 - 8
2) பக்தி மார்க்கம்	9 - 10
3) வேள் உண்டே துணை	11 - 13
4) நாலு யுகங்களிலும் வாழ்த்த மனிதர்கள் பற்றிய வரலாறு	14 - 16
5) உலகெங்கும் விநாயக வழிபாடு	17 - 18
6) மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும் மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்	19 - 22
7) ஆண்டவன் படைப்பில் அனைவரும் சமம்	23 - 25
8) வாழ்க்கைத் துணை	- 26
9) கோடும் எழுத்தும்	- 27
10) வருடாந்த வள்ளுவர் விழா	28 - 29
11) சன்முகன் சரவணத்தின் பாக்கில் வருதலாலே சரவணமவன் என்றானான்	30 - 32
12) சந்திரிதியான்	33 - 36
13) வைகாசிப் பெருவிழா	37 - 38
14) பங்குனி உத்தரவிழா	39 - 41

அன்பளிப்பு : மலர் ஒன்று 30/- ரூபா

வருட சந்தா தபால் செலவுடன் 385/- ரூபா.

சந்திரிதியான் ஆர்ஜிம கைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவைவினர்.

அச்சுப் பதிப்பு : அச்சகம் - சந்திரிதியான் ஆர்ஜிமம்

தொண்டைமாவாறு.

சந்திதிரட்டை மணிமகலை

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

வெண்பா:

சண்முகவே கண்டாடுழைத் தந்தமருட் டேசிகளே
விஸ்வகமார் சந்திதிவாழ் வேற்கரமே - தன்மலர்நே
நன்விருதரட் சீர்பாடி யுய்ய வெணியேவைப்
பன்விருகன் னாரந்நிதிது மார்.

கவித்துறை

பாருயர் குன்றவில் வானியன் மந்தை பரிவனையோ
காருயர் குன்ற சன்மகன் சந்திதி காவலபிள்
ருருயர் குன்றத் தடிந்தனை யக்குறக் கோதையிரு
வாருயர் குன்றும் படிவதுள் கோத்ர வழனையதே.

வெண்பா

ஏலினையும் கட்டுறத்தி யிள் மொழியோ சந்திதியி
வேயிணையுங் கோல வெழின்முருகா - தூவிணையும்
புன்னெறியி னேன்றுயரம் பெருக்கத் திருவுள்ள
முன்னாபற் செலிவ துரை

கவித்துறை

ஐயா சுரத்திலை முட்டையென் றாற்கு மமர்க்களத்துப்
பையா வெணவந் திதறிர்க்காற்கு மேயருள் பாவித்தனை
மையா ருயர்பொழிற் சந்திதி யாய்வினை வரழ்வுடையேம்
மெய்யா முனதருள் மாந்தி விழக்கோ விவம்புதியே.

வெண்பா

விளம்புமறை கூட விளங்கியறி யாம
துளம்பொருமு சந்திதியி லொன்றே - வளம்பரவு
மன்பரசு மாண வறகுமணி மன்றெவ்வா
மின்பகட மாடு மினிது.

கவித்துறை

இளியார் துணையென வேங்கி யுரியா திருமணமே
கனியா திருக்குந் தினிமனக் கல்லுங் கனியலவத்து
நனியா தரத்தரு ணுட்டிடு மெந்தவி நாடியிலும்
பனியா ரளிச்சப் தொடைப்புயச் சந்திதியி பன்னாவனே.

ஆக்கம் : மணிப்புலவன்

‘ ஞானச்சுடர் ’

பங்குனி மாதவெளியீடு

வெளியீட்டுரை:

பங்குனி மலருக்கான வெளியீட்டுரையை சுவாமி சித்தசூருபானந்தா அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். ஞானச்சுடர் மலரின் முதல் வெளியீட்டிற்கு வரவிறும்பியும் வரமுடியாத சூழ்நிலை காரணப்பட்டது ஆனால் இந்த மலர் வெளியீட்டிற்கு எதிர்பாராத விதமாக கலந்து கொண்டு இந்த வெளியீட்டுரையை முழங்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததும் முருகப் பெருமானின் ஆளுகை என்றும் குறிப்பிட்டார்.

மதிப்பீட்டுரை:

மேற்படி மலருக்கான மதிப்பீட்டுரையை யாழ்ப்பகலைக்கழக இந்து நாகரீகத்துறை முதுநிலை விரிவுரையாளர் திருமதி நாச்சியார் செல்வநாயகம் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். அவர் ஆரம்பத்தில் சந்திதியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சந்திதி என்று கூறும் பொழுது ஓர் உருவம் இவ்வாறு, ஓர் நாமம் இவ்வாறு, முருகப்பெருமான் தன்னுடைய அருளை எங்களுக்கு வழங்கிக் கொண்டிருப்பதை குறிப்பிட்டார்கள்.

ஒருவருக்கு உடல் வாழ்க்கை, உளவாழ்க்கை, ஆன்மீக வாழ்க்கை, ஆதிய மூன்றும் நன்றாக அமைய வேண்டும் இத்தகைய மூன்று நிலைகளிலும் ஒருவர் மேம்பாடு அடைய ஞானச்சுடர் உதவியாக அமைகின்றது. எவரும் குறிப்பிட்டார்.

அறம் என்பது விநியுபட்ட கருத்தைக் கொண்டு, உதாரணமாக சொல்லும் அறம், செயலும் அறம் என்றும் கூறலாம். அவை உண்மையாக இருக்கும் பொழுது அவற்றையும் அறம் என்றே கூறுகின்றோம். அருள் விளைச்சல் நடைபெறும். பூரியாகிய சந்திதியில் இவ்வாறான ஒரு ஆத்மீக சஞ்சிகை வெளியீட்டும் ஒரு அறிச்செயலாகவே உள்ளது. என்றும் திருமதி நாச்சியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இறுதியாக சுடரின் உள்ளடக்கத்தைப் பற்றியும் சுருக்கமாக மதிப்பீடு செய்து தளது உரையை நின்றவு செய்தார்கள்.

சித்திரை மாத சிறப்புப் பிரதி பெறுவோர்

திரு. த. கனோசுபூர்த்தி
(இலங்கை வங்கி யாழ்ப்பாணம்)

திரு. இ. செந்தில்நாதன்
(இலங்கைவங்கி மானிப்பாய்)

திரு. ப. ஆனந்தநட்சன்
(இலங்கைவங்கி பருத்தித்துறை)

திரு. S நவரட்னராசா
(இலங்கைவங்கி நெல்லியடி)

திரு. ஆ. சுந்தரலிங்கம்
(பிரதி அஞ்சல்மா அதிபர் அறுவலகம் யாழ்ப்பாணம்)

திருமதி யோ சுந்தசாமி
(மயிலாத்தோட்டம் - கரணவாய் தெற்கு)

ந. சேகர்
(கிராம சேவையாளர் வீரபத்திர கோவில்டி, உடுப்பிட்டி)

கலைமகள் சனாமுக நிலையம்
(வல்லை நோட் கொண்டைமாளாறு)

திரு. க. பரராஜ விருந்தம்
(காவில் - கரணவாய் தெற்கு)

திருமதி ந. தங்கராசா
(வீரபத்திர கோவில்டி ககிரிப்பாய்)

சிவநெறி தழைத்தோங்குக!

இறைவன் என்ற சொல் 'இறு' என்ற பகுதியடியாகப் பிறந்தது. எல்லா உயிர்களிலும் எல்லாப் பொருள்களிலும் இறைவன் நீக்கமற நின்றதது நிற்கின்றான். இனி, எல்லாம் அவனிடத்திலே இருக்க, அவன் அவைகட்டு உறையிடமாக இருக்கின்றான், இது இறைவனுடைய விசுவரூபம்.

எல்லாப் பொருள்களிலும் தங்கவேண்டுமா தவறல் சிறிய - மிகச் சிறிய பொருளாக இருக்கின்றான். மேலும் மூலமாய பொருளாக யாவும் அவனிடத்திலே தங்கும்படி அப்பெருமான் மிகப்

பெரிய பொருளாகவும் விளங்குகின்றான்.

அஹுவஸ்கு அஹுவாகவும், மகத்துக்கு மகத்தாகவும் விளங்குபவன் இறைவன். ஒரு பழங்கதை.

திருக்கயிலாய மலையில் உமா தேவியாரோடும் சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்றார். விநாயகப்பெருமானும் முருகப்பெருமானும் தாய் தந்தையரை வணங்கி வழிபடும் பொருட்டுச் சென்றார்கள்.

நினத்தோறும் பழங்காலத்தில் மைந்தர்கள் தந்தை தாயரை வழிபடுகின்ற வழக்கம் இருந்தது.

“வைகறை மய தாயில் எழுந்து தான் சொரியும்
தல்லறழம் ஒன்பொருளும் சிந்தித்து வாய்வதில்
தந்தையும் தாயும் கொழுது எழுக என்பதே
முந்தையோர் கண்ட முறை”

என்று ஆசாரக்கோவை கூறுகின்றது.

ஆணை முகனும் ஆறுமுகனும் அம்மையப்பரை வலம் வந்து வணங்கினார்கள். சிவ மூர்த்தியின் திருக்கரத்தில் ஒரு நெய் மாதுளக்கனி இருந்தது. அதனை இருவரும் கோட்டார்கள்.

யாணம் ஆண்டவன் புகழைக் குறிக்கிறது.

அரணர் " அகில உலகங்களையும் ஒரு நொடிப் பொழுதுக்குள் வலம் வருபவருக்கு இக்கனி தரப்படும் " என்று அருளிச் செய்தார்.

முருகப்பெருமான் மயிலின் மீது அகில உலகங்களையும் ஒரு நொடிப் பொழுதுக்குள் வலம் வந்தார்.

" ஆகாசம் விளைத்தலை லோகமும் நொடிப்பளவில்
ஆசையோடு கற்றுமதி வேகக்காரனும்
இவரியகனி கடலைபய நொடியில் பொரி அமுதுசெயும்
இலகுலெகு கடலிகட தடபார மேருவுடன்
இகவிமுது திகிரிநெரி நெரியவளை கடல் கதற
எழுபுணிய ஒருநொடியில் வலமா ஒதிவதும் "

- திருவருடா

" எல்லாம் சிவத்துக்குள் ஒடுக்கம் " என்று கூறிய சீரிய மறியால் சிந்தித்து, ஆறாறாக அண்ணல் அம்மையப்பரை வலமாக வந்து கவி பெற்றார்.

இந்தப் பழங்கதை ஒரு பெரிய தத்துவத்தை உணர்த்துகின்றது.

1. தந்தைக்கு உபநேசித்த தயாபரனுக்குச் சிவத்துக்குள் எல்லாம் ஒடுக்கம் என்பது தெரியாதா? தெரியும்.
2. எல்லா உலகங்களையும் சர்வசுல்லமையுடைய வல்லமை விநாயகரால் வலம் வர இயலாதா? இயலும்.
3. சிவபெருமான் இருமைந்தர்களும் கனிகேட்ட போது, உள்ள கனியை உடைத்துப் பகிர்ந்து தரக்கூடாதா?
4. அல்லது மற்ற ஒரு கனியை உண்டாக்கித் தரக்கூடாதா? வீதியில் விளையாடுகின்றவன்கூட ஏதேதோ பொருள்களைத் தருவிக்கின்றானே!
5. " தம்பிக்கே தந்து விடுங்கள். எனக்கு வேண்டாம் " என்று விட்டுக்கொடுக்கின்ற குணம் விநாயகரிடம் இல்லையா?
6. " அப்பா! அண்ணாவுக்கே கொடுங்கள், நான் பிறகு வாங்கிக் கொள்ளுவேன் " என்று ஒதுங்கிப்போகின்ற இயாக உணர்வு வேலவன்பால் இல்லையா?
7. ஒரு சிறிய கவி காரணமாக உலகத்தை வலம் வந்தால் கவி கட்டுமா?

ஆன்மம் அளிப்பதே கல்வியின் இலட்சியமாகும்.

8. பழம் காரணமாகத் திருக்கயிலாய மலையில் முருகனுள் விநாயகரும் போட்டியிடலாமா?

9. பழத்தின் மீது ஞானமே வடிவான விநாயகருக்கும் ஞான பண்டத்துக்கும் அத்தனை ஆசையா?

என்ற வினாக்கள் அடுக்கழகமாக எழுத்கின்றன. இத்தனை வினாக்களுள் துவிடுபொடியாக்குமாறு விடை பகர்கின்றேன்.

இறைவனைப் பற்றி நான் முன் என்ன சிந்தித்தேன்? “ எவ்வாறு இடங்களிலும் எல்லாப் பொருள் களிலும் அவன் தங்கி இருக்கின்றான்; அவனிடம் எல்லாம் தங்கியிருக்கின்றன ” என்று இருவிதமாக நினைத்தேன் அல்லவா?

சிவத்துக்குள்ளே எவ்வாறென்றையும் பார்த்தார் கணபதி; எவ்வாறென்றுக்குள்ளும் சிவத்தைப் பார்த்தார் கந்தன்.

இந்த அரிய பெரிய உண்மையை உணர்த்துகின்றது அப்பழங்கதை.

இகளைத் தாயுமானவர் கூறுகின்றார்:

“ அங்கிங் கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசராய்
ஆனந்த பூர்த்தி யாகி
அருளொடு நிறைந்ததெது? தன்னுள் வெளிக்குளே
அகிலாண்ட கோடி எல்லாம்
தங்கும் படிக்கிரை வைத்துமிர்க் குயிராய்த்
தழைத் ததெது? ”

இறைவன் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கின்றானே, உலகமாவைய அவனைப் பற்றாதேனா என்ற வினா எழும்.

உப்பு விளைகின்ற இடம், கடல், கடலில் உயிர் நீரில் பிறந்து, உவர் நீரைப்புகி, உவர் வாழ்கின்ற மீனுக்கு உவர் ஏதாயிடுமென, மீன்

★ ஞானியின் உள்ளத்தில் இன்பமும் துன்பமும் ஒட்டுவதில்லை. ★

உண்போர் கடல் மீனுக்குள் உய்ப்பிட்டுத்தால் சமைத்து உண்பார்கள். அது போல இவ்வளவு யாண்டும் உண்கின்றும் உலக மாயை அவனைப் பற்றா தென உணர்க.

வய்நூர் நிறைக்க பொருள் இவ்வளவு என்றால் ஏன் அது நமது கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை என்பாரும் உளர். விறகிலே நெருப்பு இருக்கின்றது; பாலில் நெய் இருக்கின்றது. ஆனால், கண்ணுக்குத் தெரியின்றனவா? இல்லை; விறகிலே தீயும், பாலில் நெய்யும், கண்ணுக்குத் தெரியாமையால் இல்லையென்றால் நயக்கு அறிவு இல்லை என்று உலகம் சிரிக்காதோ?

விறகைக் கடைந்தால் தீ வெளிப்படும்; பாலைக் கடைந்தால் நெய் வெளிப்படும் அது போல், தியானம் புரிந்தால் இறைவன் வெளிபட்டுக் காட்சி தருவான். சாதனைகள் செய்தால் தேவரும் மூவரும் காணமாட்டாத சிவம் - தானே வந்து வெளிப்பட்டுத் தோன்றும்.

“எட்டேன் உலகம், விருப்பேன் இருமினை, வீணருடன்
 ஐட்டேன் அலருரை கேட்டுமிசேன். மெய்கொடாதழிவை
 தொட்டேன், ககதுக்கம் அற்றுலிடேன் தொல்லை நான் யழைக்கும்
 எட்டேன் ஏனும்பரம் என்லிடத்தே வந்துஇங் கொயறியதே!
 என்கிரார் பட்டினத்தடிகளார்”

கற்றவர் விழங்கும் கற்பகக் களியும், மற்றவர் அறியாத மாணிக்க மாணையும் ஆகிய இறைவன் சொற்ப நிலையில் “சிவம்” என்றும், உலகை நோக்கிய தடல்க நிலையில் “பதி” யென்றும் பேர் பெறுகின்றான்.

இறைவனைப் பற்றியும், உயிர்களின் தன்மைகளைப் பற்றியும், உயிரின் இயற்கைக் குற்றமாகிய ஆலைத்ததைப் பற்றியும் நமது சைவ வித்தரந்த நூல்கள் தெளிவாகக் கூறுகின்றன. ஏனைய நூல்களில் ஆணவத்தின் பேர்தானும் கூறுமாழில்லை.

அத்வைதம்: அத்வைதம் என்ற சொல்லுக்குப் பலர் பலவாறு பொருள் கண்டார்கள். திருவருள் துணை செய்யாமையால் மற்ற மதா சிரியர்கள் மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கூறிக் குழப்பத் செய்தார்கள்.

“ஏகம் ஏவ அத்விதீயம் ப்ரம்ம” என்பது வேத வாக்கியம். இதன் பொருள் “ஒன்றேதான் பொருள்; இரண்டாவதில்லை” என்பது. இதை வைத்துக் கொண்டு சங்கரர் முதலியோர், பிரமத்தையன்றி வேறு பொருள் இல்லையென்று முடிவு கூட்டிவிட்டார்கள்.

திரமும் ஜயம் செய்வர்களிடம் பாவம் இருக்காது.

பிரமத்தைத் தவிர வேறு பொருளே இல்லையானால், இதனை யார் யாருக்கும் கூறுவது? இந்த வார்த்தையினால்,

சொல்பவன் ஒருவன். கேட்பவன் ஒருவன் இருக்க வேண்டும் அன்றோ? பிரம்மமே மயங்குகின்றதா? பிரமத்தைத் தவிர வேறு பொருள் இருந்தால்தானே இந்த வசனம் உண்டாகும்?

பிரம்மத்தை தவிர தலைமைப் பொருள் வேறு இல்லையென்பதே இந்த வேத வசனத்தில் உட்பொருள் என உணர்க. திங்வனம் அழியாது மயக்கி மருண்டார்கள் பலர்'

ந - தலைமை என்ற சொற்கள் சேர்ந்து அக்வைதம் என்றாயிற்று. ந என்ற சொல்லுக்கு "சப்த கல்பதருமம்" என்ற நூலில் ஆறு பொருள்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் மூன்று அன்மை, இன்மை, மறுதலை என்பனவாம். இன்மையென்ற பொருளில் அப்பிரகாசம் எனக்கொண்டு ஒன்றேதான் என்றார் சங்கரர். மறுதலைப் பொருளில் அதீதி, அதர்மம் எனக்கொண்டு இருபொருள்கள் என்றார் மத்வர். மெய்கண்டார் அப்பிராமணன். பிராம்மண தருமம் கெட்பவன் என்று அன்மைப் பொருளில் கூறியருளினார். பொன்னும் மணியும் போல் உலகமும் இறைவனும் ஒன்றே என அபேதவாதம் கூறினார் சங்கரர். இதில் ஆபரணத்திற்கு வரும் குறைபாடுகள் யாவும் பொன்னுக்கும் வரும்.

ஆதலால், இவை பொருந்தாதென உணர்க.

இறைவனும் உலகமும், ஒலியும் இருளும் போல் வேறு வேறு என்றவர் மத்வர். இறுபேதவாதம். இருளும் ஒளியும் பகைப்பொருள்கள். ஆதலால் உலகமும் இறைவனும் தொடர்பில்லாமல் போவதால் இது பொருந்தாமையறிக.

பஞ்சராத்திரிகள், சொல்லும் பொருளும் போல் பேதபேதம் என்பர். சொல்லும் பொருளும் வேறுவேறு பொருளேயாதலால் இவர் கூற்றும் பொருந்தாமாழில்லை.

சிவாத்துவித சைவர்களும், மாமும் லிளையும் போல் என பேதா பேதமே கூறி மயங்குவர். அபேதவாதம், பேதவாதம், பேதாபேதவாதம் என்ற மூன்றுமே பொருந்தா என்றால், உலகத்துக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள தொடர்பு தான் எவ்வகைப்பட்டது?

மேலே கூறிய மூன்றினுள் ஒன்றையே கூறாது, மூன்று தன்மை மைகளுந் தன்னுட் காணப்படும் அக்வைதத் தொடர்பே உலகிற்கும்

★ கலங்காத மனமே அருந் பெரும் காரியங்களைச் செய்பவரில்லது. ★

இறைவனுக்கும் உள்ள தொடர்பு எங்கிறார் மெய்கண்டிலும். எண்ணுப் பொருளில் அகரம் அன்மைப் பொருள்வேயே வரும்.

அ + ஏகம். அநேகம் என்பது போல, அ + த்வைதம் அத்வைதம் என வந்தது.

அத்வைதம் என்பது இரண்டல்லாமை, பிரிவின்மை என உணர்வு பிரிவின்மை என்றதனால் பொருள் இரண்டுதான். இரண்டாயினும் வேறு வேறாய் தில்லாது ஒன்றியே திற்கும்.

இறைவனும் உலகமும் ஒன்றி திற்குங்கலப்பிரிவால் ஒன்றாகியும் பொருள் தன்மையால் வேறாகியும், உலகத்துக்கு உதவும் பொருட்டு உடனாகியும், இறைவன் ஒன்றாகி, வேறாகி, உடனாகி திற்கின்றான்.

“ உடனும் உயிரும் போல் ஒன்றாகியும்
கண்ணொளியும் சுதிரொளியும் போல் வேறாகியும்
கண்ணொளியும் உயிரிலும் போல் உடனாகியும்
ஒன்றுபட்டு அருள் புரிவன்.

இந்த விரிந்தக் கருத்துக்களை மெய்கண்டார் கருங்கிய சொற்களால் “ அவையே தானேயாய் ” என்று கூறியுணர்த்துகின்றார்.

அவையேயாய் - உயிரும் உடனும் போல் ஒன்றாகியும்
தானேயாய் - பொருள் தன்மையால்
கண்ணொளியும் சுதிரொளியும் போல் வேறாகியும்
அவையே தானேயாய் - கண்ணொளியும்
ஆன்ம அறியும் போல் உடனாகியும்

நின்று இறைவன் அருள் புரிகின்றான்.

“ சுறாய் முதல் ஒன்ற யிருபெண் ஆள் குணம் மூன்றாய்
மாறாமறைநான்காய் வருத்தும் அவை ஐந்தாய்
ஆறார் கணவனேழே சையோடு எட்டுத் திசைதானாய்
வேறாய் உடன் ஆளான் இடம்வீழிம் மிழைவோ ”

என்று திருஞானசம்பந்தர் இதனை விரகஞ்சிந்தார்.

எனவே உயிர்களை உய்விக்கும் பொருட்டு இறைவன் ஒன்றாய் வேறாய் உடனாய் திற்கின்றான்.

இறைவனுடைய அருட்பெருங் கருணையை நினைந்து நினைந்து நாம் உருவி வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். இவ்வையேல் நன்றி மறந்து பாவத்துக்கு ஆளாவோம்.

★ அகசியம்: இல்லாமல் யிறர் விவகாரத்தில் தன்லயிடக்கூடாது. ★

இறைவனுடைய திருஐந்தெழுத்தை இடையறாது ஒதினால் பிறவிப் பெரும்புடவை எனினில் கடந்து விடலாம்.

சித்தத்தில் சித்திக்கும் மந்திரம் பஞ்சாட்சரம். சித்திக்கும் முத்திக் குறி அதுவே காரணம்.

“ ஒன்று கண்டார் உலகுக்கு ஒரு தெய்வமும்
ஒன்று கண்டார் உலகுக் குயிராவது
நன்று கண்டார் இன்றமர் சிவரயப்பறம்
இன்றுகண் டேற்கிது மித்தித் தவாரே ”

- திருமந்திரம்

சிவபஞ்சாட்சரத்தை அப்புடன் ஒதும் உத்தமர்க்குத் தரித்திரம் உண்டாகாது. இம்மை, மறுமை, வீடு மும்மை நலங்களும் உண்டாகும்.

ஆயிரம் எழுத்தல்ல, நூறு எழுத்தல்ல, பத்தெழுத்தல்ல, ஐந்து எழுத்துநானே இதைக்கூட உச்சரிக்கக்கூடாதா என்கிறார் இராமலிங்க அடிகளார்.

“ ஆயிர மன்றே யுறுமன்றே ஈனந்மன்றே
ஆயிரம்பேர் எந்தைஎழுத் தைந்தே காண் - நீயிரவும்
வல்லும் நினைத்தியென எத்துகினும் எத்தாரின்ன
செல்லுமவம் என்செய்கேன் செப்பு ”

நமக்கு இறைவன் தந்த வாழ்நாள் சிலவே. ஒவ்வொரு நாளாகக் கழிந்து கொண்டே போகின்றது. நாம் அன்றாடம் தேடித்தான் கிழிக் கின்றோமே? தாலா அது? இல்லை, நம் வாழ்நாள். பொழுது விடிந்து பொழுது போவால் வாழ்நாளில் ஒருநாள் வீணாகி விடுகின்றது. ஒரு நாளவர்க்குத் தேடித்தானை நாம் கிழிக்கமாட்டோம். மனைவி, “ தினம் காலண்டரைக் கிழித்துப் பற்பொடி மடிப்பீரே! இன்று கிழிக்கவில்லையே! ” என்று கூறியழுவாள்.

ஆறு நாளில் கண்ணப்பர் முத்தி பெற்றார் என்று அறிகின்றோம். நீவிரமாக இறைவனிடத்தில் அன்பு செலுத்தினால் கண்ணப்பர் பெற்ற பேற்றை நாமும் பெறலாம்.

திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அருகில் யானை பூமித்த தலம் திருவானைக் காவும், ஏறும்பு பூமித்த தலம் திருஎறும்புரும் காட்டு தருகின்றன. பெரிய யிரானி யானை; சிறிய யிரானி ஏறும்பு; ‘ஏறும்பு முதல் யானை ஈறாக’ என்பார்கள். யானையும் இறைவனை வழிபட்டது. மனிகராகப் பிறத்த நாம் இறைவனை வழிபட வேண்டாமா?

தேவியர் மோனாள் எல்லாரே போய் விடுகிறது.

இப்பேரவி 'தப்பினால் எப்பிரவி வாங்குகோ? ஆகலால், ஒவ்வொரு வரும் சிவபூசை செய்தல் வேண்டும். திருமுறைகளை ஒதுதல் வேண்டும். திருவேண்டல்தணிந்து, கண்டுகை புனைந்து, ஆலய வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். இறைவனிடத்தில் இடையறாத அன்பு செய்ய வேண்டும். மால் என்றால் அன்பு. மால் ஆனாரக்கு அவன் எலியவன். அன்பு செய்வார் தெஞ்சில் நீங்காது நிற்பான்.

" அன்றுமா வானார்க் கரிதாதி நீயவகில்
இன்றுமா வனார்க் கெளிதன்றோ கொன்றைசேர்
பொன்னதி சடாமகுடப் புண்ணியா பொற்கையின்
மன்னா சிதம்பர தேவா "

" தானவரு மாறும் சதுர்முகனும் மற்றுமுள்ள
வானவரும் தேடி மயங்கவே — ஞானமுடன்
நேயம் பெறுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே நிற்பதெனவ
மாபார் சிதம்பரதே வா "

என்கின்றார் குருநமசிவாயர்.

எனவே, அன்பும் உருக, அன்பு செய்து, எல்லோரும் பாச நீக்கம் பெற்று சிவமார் பெற்றி பெறல் வேண்டும்.

இதுகாறும் கூறியவற்றால், இறைவன் எங்கும் உள்ள என்பதும், முருகனும் கணபதியும் விவளறு அதனைவத நிலையைக் காட்டினார்கள் என்பதும், இறைவன் உலகமெங்கும் உறையினும் கடல் மீன்போல் உலக மானய ஒட்டாதவன் என்பதும், தியாவத்தால் அவனைக் காணலாம் என்பதும், அதனைதம் என்ற சொல்லின் உண்மைப் பொருள் இது என்பதும், இறைவன் ஒன்றாய் வேறாய் உடனாய் நின்று தன்னைநன் புரிசின்றான் என்பதும், அப்பரமனை வழிபட்டு ஒவ்வொருவரும் உய்தல் வேண்டும் என்பதும் பற்றிச் சித்தித்தோமாக.

தொகுப்பு: சந்நிதிபான் ஆச்சிரமம்

தன்னலீரை, சிலர் 'ஜலம்' என்றும், சிலர் 'வாரி' என்றும், சிலர் 'வாட்டர்' என்றும், சிலர் 'பாணி' என்றும் வேறு வேறு வார்த்தைகளால் அழைக்கின்றனர். அதுபோல ஒரே சச்சிதானந்தப் பொருளை, சிலர் கூடலென்றும், சிலர் அவ்வா என்றும், சிலர் ஹரி என்றும், சிலர் பிரம்மம் என்று வேறு வேறு பெயர் இட்டு அழைக்கின்றனர். - பகவான் ஸ்ரீ ராமநெடுஞ்சார்.

★ வரவு போக்குவரத்து வழி அடைக்காதே. ★

பக்தி மார்க்கம்

மினிதல் படும் துன்பதுயரங்களுக்குக் காரணம் ஈஸ்வரஸீடம் உன்னை விசுவாசம் இல்லாததுதான். இறை நம்பிக்கையை நாம் வளர்ப்பதற்குப் பக்தி அவசியம். எனது பக்தி வளரவளர்த்தால் ஈஸ்வர ஞானமும் அதிகரிக்கும்.

எனவே, பக்தி வளரவேண்டுமானால் எம்மை அறிவாமல் எமது மனமாவது பரமாத்மாவீடம் போய்க் கலந்து நிற்கின்ற நிலை வேண்டும். ஒரு சிறிது நேரம்கூட அவனை மறந்தால் மாந்தியில்லாது அனலாயம் பழயான நிலைதான் வந்து சேரும்.

எனவே, இறைவனை என்றும் மறவாது இருப்பவனுக்கே இறை ஞானம் உண்டாகும்.

இறைஞானம் ஏற்படாது தான் நான், எனது என்ற மனோ நிலை மாறி நாம் சமூகத்தில் உத்தமர்களாக வாழ இயலும். எமது இன்ப தெரிவத்தோடு பூரண பக்தியுடன் இருந்தாலும் மற்றைத் தெய்வங்களையும் புறக்கலிக்காது அவர்களையும் கொள்ள நிலையில் ஏற்றிப் போற்றுகல் வேண்டும். ஏனெனில் தெரிவங்கள் அனைத்தும் ஒரே சக்தியையும் அன்பையுமே தெரிவித்து நிற்கின்றன.

நாம் எத்தொழில் புரிந்தாலும், எச்சமயத்தைத் தழுவிருந்தாலும் சமூகத்தில் எந்நிலைவிருந்தாலும் கன்மை கபடமற்றும் சத்தியத்துடன் வாழ்வதே எம்மை ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்கு இட்டுச் செல்லும். இன்னறய காலகட்டத்தில் பணம் பணம் என்று பலர் அனைத்து திரிவதைப் பார்க்கிறோம். பணம் தாக்கு உணவும், உடைபும், இருக்க இடமும் தரலாம். ஆனால், பணமே எமது வாழ்க்கையின் இலட்சியமாக இருக்கலாகாது. பணத்தின் உதவியால் நாம் இறை தரிசனம் பெற இயலுமா?

அறிக்கியாமல் இவ்வுலக பாச பந்தங்கள் நோன்றி மறைவதை உணரும் போது எங்கு அவற்றினிடத்து ஆவையும், விருப்பமும் ஏறா- இதுவே இறைஞானத்தைப் பெறற்கான அறிகுறி. வண்ணத்துப் பூச்சி எப்படித்தான் கட்டுறெ உண்டுக்குள்ளேயே சிக்கிக் கொள்ளிறதோ அது போலிவ நாழும் உலகப்பற்றோடுள்ள ஆசை வலைகளிற் சிக்கித் தவிக்கிறோம்.

அமைதியில்லாத மனமே நோய்க்கு காரணமாகும்.

வீடுகளுமாக, ஸைராச்சியமான மணத்தோடு இயந்தம் போதுதான் நாம் ஆண்டுகளில் பெற இயலும். இதற்காகவே பிரபந்த பாராயணமும், நாயன்மாருடைய திருமுறைப் பாராயணங்களும் எமது ஆவாய்க் காலில் நடைத்தய்யடுவது சிக அலகியம் அவை வெறுமனே நேர சூசிப்படி செரிவதற்குப் பலர் தவறாக எண்ணுகிறார்கள். ஆகவே நான், அவற்றை எடுத்து ஆவாய்களில் ஒதுபவர்கள் அவற்றின் தன்மையையும் பெருமைகளையும் பாரம மக்களும் விளக்கிக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் எடுத்தியம்ப வேண்டும். இவ்வாறில், இவ்வகையான புராணப் பாட்புகள் அந்தமற்றவைவாதி விடுவர்.

எனவே தான், சமய மரக்கத்தைக் கண்டபாடிக்கும் நாம் சைவ சமயத் தத்துவங்கள் எங்கெங்கு பேசப்படுகின்றனவோ அங்கங்கு சென்று புலனடக்கத்தோடு இறை சிந்தையோடாடிருந்து அவற்றைக் கேட்டறிய வேண்டும். அவ்வாற்றானே நாம் ஆண்டவன் தரிசனம் பெற இயலும்.

பெரிய துணிகள், மகரிஷிகள், அருள் வாக் குடும்பங்கள் எல்லோரும் கம் தபோ வலியையினால் ஆண்டவனை வெவ்வேறாக ஆவா ஹும் பண்ணி உலகத்திலுள்ள சேவரிகள் எல்லாம் உண்ணத்திரிந்து ஹிக நிவிர்த்தி பெறச் செய்வாய் என்று பிரார்த்தித்து வெவ்வேறு தவா களிலும், தீர்த்தங்களிலும் விட்டுச் சென்றுள்ளனர். அதனால்தான் அவ் வத் தவங்களிலும் தீர்த்தங்களிலும் ஒரு கனிவிசேடம் இன்றும் உண்டு. இந்த மனோபாவமே சைவசமயத்தின் சிறப்பம்சமாகும். சகல மக்களும் சேமமாக இருக்க வேண்டி நாம் எப்போதும் பிரார்த்தித்து வந்தால் சகலரும் பாவநிவிர்த்தி பெற்றுச் சேமமாக வாழ்வார்கள் என்பதில் எது வித ஹயமுமில்லை.

* நோகா சமஸ்தா கலினோ பவந்து *

இ. விஜயரத்தினம்
(நயிலை விஜயன்)

★ அன்பு நிலவாத விடு கூடா இல்லாத உடல் போன்றது. ★

வேல் உண்டே துணை

சுந்தரேசுவரர் நாமம்

மொழியின் மனையழைவே முன்னயவந் தேற்றே
கழிய வருடொருளை கண்ணை - தெழிய
கலாலயனே எங்கள் கணபதியோ நின்னை
அலாலைதமனை குழாத்தென் அன்பு.

காவிரிப்பூம் பட்டினத்துச் சுவை வணிகர்
குலத்தில் பட்டினத்துப் பிள்ளையார் தோன்றி
னார். இவருடைய வளர்ப்பு மகாவரிய மருத
வானர் எழுநிலைத்து "காதற்ற னரியும்
வாராறு காணும் கடைமழிக்கு" என்ற வரி
கள் இவருக்கு ஞானத்தை ஏற்படுத்தியது.
காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப் பெரியவராயிருந்த
இவரை எவ்வொரு பட்டினத்துப் பிள்ளையார்
என அன்போடு அழைத்தார்கள். பல தலங்
களையும் வணங்கிக்கொண்டு துறவியாய் வாழ்ந்த இவர் சிறந்த பக்திப்
பிரபந்தங்களையு் பாடினார். இவர் பாடிய பிரபந்தங்கள் ஐந்து ஆகும்.
[1] கோயில் தான் மணிமாலை [2] திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை
[3] திருவிடை மருதார் மும்மணிக்கோவை [4] திருவேகம்பமுடையார்
திருநந்தாதி [5] திருவொற்றியூர் ஒருபா ஒருபட்டி என்பன அவை
ஆகும். இவரின் பாடல்களில் வடமொழிக்கலப்பு தராளமாக உள்ளது.
புறக்கிரமங்களிலும் பார்க்க இறைவனிடத்தில் நாம் செலுத்துகின்ற
உள்ளன்பே முக்கியம் என்பார். "பக்தியடியார் பச்சிலையடினும் முத்தி
கொடுக்க முன்னின்றருளும்" என்றும் "பேரனும் பெறாவிடில் பரிசை
உண்டு புனை உண்டு எங்கும் ஏதும் பெறாவிடில் தென்கண்டு அன்றே"
என்றும் உலகம் உருக இறைவனைப் பாடுவார். இலக்கியச் சுவையிலும்
பக்திப்பெருக்கிலும் சமய நுணுக்கத்திலும் இவர் பாடல்கள் சிறப்பாக
அமைந்திருந்தன.

புறச் சில சிவனங்கனாகிய திருநிற, உருத்திராங்கறம் அகச் சில
சிவமொகிய திருவைந்தெழுத்து மந்திரமும் முத்திக்குரிய சாதனங்களா
கும். இதனைப் பட்டினத்துக்களின் பின்வரும் பாடல் தெரிவாக விளக்
குமிறை.

★ தெரிந்தவற்றை எல்லாம் போனதே. ★

காணீர் கதியொன்றும் கல்வி எழுத்தற்கும் வல்ல வண்ணம்
 பேனீர் திருப்பணி பேனீர் அவன் புகழ் ஆசைப்பட்டுப்
 பூவீர் உருத்திர சாதனம் நீறெங்கும் பூசுகினீர்
 வினீர் எனிகோ மருதப்பிராணகழல் மேவுநற்கே.

சிதம்பரத்து நடராஜப் பெருமான் தில்லையிலும் அடியார் மளத்
 திலும் திருநடனம் புரிவார் என்றியார். இறைவனை நாயகனாகப் பாவித்
 துப் பாடிய அகத்துறைப் பாடல்கள் பல உண்டு சீர்காழியையும் திருநாள்
 சம்பந்தமையும் போற்றிப் பாடிய பாடலை திருக்கூறாவ மும்மணிக்
 கோவை ஆகும். திருவிடை மருதூர் இறைவன் மீது பாடிய பாடல்
 திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை ஆகும். இதனால் சமய சாஸ்திர
 நுட்பங்கள் கொண்ட ஞான றூல் ஆகும். காஞ்சிபுரத்தில் கோயில் கொண்ட
 டருவிய ஏகாம்பரநாதர் மீது பாடிய பாடல் திருவேகம்பரூடையார்
 திருவந்தாதி ஆகும். திருவொற்றியூர் தியாகேசர் பெருமான் மீது ஆகிரி
 யப்பாவினால் பாடப்பெற்ற பாடல் திருவொற்றியூர் ஐரோ ஒருபுத்து
 ஆகும்.

பதினோராம் திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ள பட்டினத்தடிகளின்
 பாடல்களை விடவேறுபல பக்திப் பாடல்களும் இவருடைய பெயரால்
 வழங்கப்படுகின்றன. பதினென் சித்தர் பாடல்களிலும் பட்டினத்தார்
 பாடல் இடம் பெறுகிறது. நம்பியாண்டார் நம்பிகளுக்கு முன் வாழ்ந்த
 பட்டினத்தடிகள் வேறு, பின்வந்த நிலையாண்டர் பாடல்கள், ஆடங்கிய
 பாடல்களைப் பாடியவர் வேறு என்பது ஆராய்சியாளர்களின் முடிபாகும்.

இராஜராஜ சோழனின் வேண்டுகோட்படி திருமுறைகளைப் பதி
 னொன்றாகத் தொகுத்தவர் நம்பியாண்டார் நம்பி அவர்கள் ஆவார்.
 இவர் திருநாறையூர்ப் பெல்லூர் பிள்ளையாரின் திருவருளைப் பெற்
 றிருந்தார். இராஜராஜ சோழன், அவன் மகனாகிய இராஜேந்திர
 சோழன் ஆகிய இருவரின் ஆட்சிக் காலத்தில் இவர் வாழ்ந்தார். இவர்
 பத்துப் பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளார்.

- 1] திருநாறையூர் விநாயகர் திருவிரட்டை மலர்மாலை
- 2] கோயில் திருப்பண்ணியர் திருவிருத்தம்
- 3] திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி
- 4] ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி
- 5] ஆளுடைய பிள்ளையார் திருச்சென்னை விருத்தம்
- 6] ஆளுடைய பிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவை

ஜீவன் முத்தன் எதற்காகவும் ஏங்குமாதிடுவலை.

- 7) ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவுலா மாலை
- 8) ஆளுடைய பிள்ளையார் திருக்கலாப்பகம்
- 9) ஆளுடைய பிள்ளையார் திருத்தொலைக
- 10) திருநாவுக்கரசர் திருவேகாட்ச மாலை

இவர் ஆறு பிரபந்தங்களைத் திருஞானசம்பந்தர் மீது பாடியுள்ளார். அப்பர் மீது ஒரு பிரபந்தம் பாடினார். திருத்தொலையார் திருவந்தாதியில் அருபத்து மூன்று தனி அடியார்களையும் ஒன்பது தொலை அடியார்களையும் பாடுகிறார். மாணிக்கவாசகரை கோயிற் பன்னிய வீருத்தத்தில் துடுக்கிறார். சம்பந்தரை அருந்தமிழாசுரன் முத்தமிழாசுரன் என்றும், அப்பரைக் கணியோடு எவ்வார், சுந்தரரை மதுரகனி என்றும் மாணிக்கவாசகரைத் திருவாதலூர்ச் சிவபாதியன் என்றும் பாடுவார்.

தமக்குத் திருவருள் பாடித்த பெல்லாய் பிள்ளையார் மீது வெண்பரவும் சுட்டவைக் களித்துவறவும் கலந்து திருநாணரட்டி விநாயகர் திருநிரட்டை மணிமாலை என்ற இருபது பாடல்களைப் பாடினார். தில்லை ந. சாஜன் மீது பாடிய பிரபந்தம் கோயில் திருப்பண்ணியர் வீருத்தம் ஆகும் சாக்கிய நாயனாரும் கண்ணப்பரும் செய்த வழிபாட்டை 'கல்வெறுந்தாலும் தன்வாய் நீர் கதிர் முடிமேல் உகுந்த நவ்வரிவா னளும் மீளாவழி சென்று நவ்வரிவரே எனத் தனது பாடலில் குறிப்பிடுகிறார். ந. சாஜன் பெருமானது திருக்கூத்துக் தரிசனத்தைக் கவடதால் பிறவியாயன் கிடைத்து விட்டது என்று உள்ளம் உருகிப்பாடுவார்.

மீறவில்லை பெற்று பாடுவான்று கண்டிவம் பேரொளி நீர் நறவியல் பூர்வொழில் தில்லையுள் நாடும் ஆடுகின்ற ஹறவியல் சோதியைச் சுந்தரக் கூத்தனைத் மீதானார் தொலையர் உறவியல்வாழ் கண்கள் காட்டு கண்டின்பத்தை உண்டிடவே

சுந்தரர் செய்த திருத்தொடர் தொலைகின் வழிவந்ததாய், ரேக்கிழார் செய்த பெரியபுராணத்திற்கு வழிகாட்டியாய் அமைந்தது திருத் தொலையர் திருவந்தாதி ஆகும் தொலையர் ஆளுடைய புகழ் பேசுவதால் பஞ்சேந்திரிமாங்கனும் ஒடுங்கும் என்றும் ஊழ்விலைகள் வரும் என்றும் பாடுகிறார்.

சிவத்தமிழ் வித்தகர்

சி. வ. ம. ம. அளி த. க. ம்

(விஷ்ணுநாயகர் - பல்பலி ஆடுகியர் கலாசாலை)

சேகாவறறை தெரிந்து பேசு.

நாலு யுகங்களிலும் வறழ்ந்த
மனிதர் பற்றிய வரலாற்றையும்

தெற்குப் பாகத்தில் அமைந்துள்ள
கலியுகம் பற்றிய வரலாற்றையும்

முனிப்பாணி முனிவர் தன்பாக்களின் மூலம்
பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்

மேலே கூறப்பட்ட “நோட்டர் என்பது பூரிதேவியையும்”
“நதியென்பது மேருமனையையும்” “எதேன் என்பது மேருவுக்கு வட
பாகத்தையும்” கருதுவன.

இந்து சாஸ்திரங்கள் கூறும் பூரிதேவி என்பது பிருதுவி. அப்பு
தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்னும் ஐந்து மண்டலங்களையும் அடக்கியது.
அதன் உற்றளவை பின்னரம் வரும் சூத்திரங்களைக் கொண்டு காண்க.
“இரவி ஐம்பத்திரண்டேகால் இலக்கமருவி எவர்க்கும் மத்தியாய
ஒளிர்வர்” எனச் சோதிட சாஸ்திரம் கூறுகின்றபடியும் சூரிய சித்தகாந்தம்
முதலாம் அதிகாரம் 50ம் வசனம்.

ஆளரல் மேற்குத் தேசவாரிகள் கூறும் பூரியென்பது பிருதுவி
மண்டலத்தை மாத்திரம் கருதும். இது மகாபுமிதேவியின் ஐந்திலொரு
பாகமாகும். அதன் வடிவம் பந்துபோல் உருண்டையால், நாற்சதுரப்
பட்டது.

சென்ற ஐம்பது வருடங்களாக ஐரோப்பிய அறிமுகக் காலிகள் வட
துருவத்தை முதல் கடப்பல்கள் மூலமாகவும் தற்காலம் ஆகாய விமானங்
கள் மூலமாகவும் விரைவாக சேரத் தென்படும் வருகிறார்கள். வடதுருவத்
தினந்தம் ஐந்தாவது மண்டலமாகிய ஆகாச மண்டலத்தைக் கருதும்.
இதனை விரைவாகச் செருதல் அதிக வேகான வேகமெய்வன அவர்கள் கருது
கிறார்கள். நாங்களிருந்தும் பிருதுவி மண்டலத்திருந்து முதல் அப்பு
மண்டலத்தைக் கடக்க வேண்டும். இதைக் கடந்து தோடி மண்டலத்தை
யடைப வேண்டும். இதனை அயிலிவி மண்டலமென்பவன் சொல்வர்.
இதவும் அப்பு மண்டலத்தைப் போல அதிக விவகாரமுள்ளது இதனைத்
தாண்டியபின் வாயுமண்டலத்தையடைவர். வாயுமண்டலத்தைத் தாண்டிய
பின் ஆகாச மண்டலத்தைப்பணவார். வடதுருவர் என்பது இதுதான்.

கேவலம் அதுவும் ஒருநித வருமானம்.

இதற்குத் தான் இவ்வகையென்று பெயர். இது 'குறியில்' காலத்தில் ஆயிரத்தொட்டு மரணங்கொண்ட பரிக்கப்பட்டு ஆளப்பட்ட தென்க் கந்தபுராணம் கூறுகின்றது. இவன் "இந்திரமா குரலகீதர்" என்னும் பெயருள்ள ஒரு ஆகாச விமானத்தை வைத்திருந்தான். விரும்பிய இடங்கடும் பயணம் பண்ணிப் பின் தன் இராசதரணிக்குச் சென்றா னென அறிகின்றோம். தற்கால ஐரோப்பியர் வழிப் பிரயாணம் செய்யும் இரும்பு, செம்பாற் செய்யப்பட்ட விமானத்திலேறி அவ்விடத்தைச் சேர்க்கலிதினுமிது.

சண்டிரஸயத்தின் பின் "மனு" என்பவர் கடியுசத்திலுள்ள சண்டிரஸயத்தின் வேண்டிய நீதிக் கட்டங்களை சண்டிரஸய அலைகளை நிலை நிறுத்தி அக்கட்டங்களில் படி உலகத்தை நுத்துவான் வேண்டி இமயமலையையக் தமக்கிருப்பிடமாய்க்கி கொண்டனர். அவர் சமாதி அடைந்தபின் அவருடைய கிருமேலியை அவருடைய குமாரர்கள் அம் மலையின் உயர்ந்த பாகமாயி "கொலிசங்கர்" என்னுஞ் சிகரத்திற் கொண்டு போய் அடக்கஞ் செய்தார்கள். அவ்விடத்தில் அவரைச் சமாதி வைத்தபடியால் அப்பிரயணம் வெள்ளீயாங்கிலி என்றும், கைகாச மலையென்றும் அமரர் நூதலென்றும் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. அது பவலீரண்டு மாசங்கரும் பவலீக்கட்டியால் ஏடப்பட்டிருப்பதால் அவ்விடத்திலுள்ள குளிரைத் தாங்கிக் கொண்டு அவ்விடத்திற்குப் போய்ச் சேரக் தங்கால நூறுமுடி மலிந்தருக்கு ஏடியாமலிருக்கிறது.

எசவ சமாய நூல்கள் அவரைச் சிவபெருமாவென அழைக்கின்றன. அவருடைய அருளைப் பெறும் நோக்கமாய் அதேச புண்ணியாத்துமாக் கள் இமயமலையடிவாரத்திற் தபசு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் அவர்களிற் சிலரை அவருடைய இருப்பிடத்திற்கு வருசமொருமுறை அழைத்து ஆவணியாதப் பூரணையிவன்று தமது திருத்தோற்றுத்தைக் கொடுத்தத் தம்மை வெளிப்படுத்தி வருகின்றனரென அறிகின்றோம். அவருடைய அழைப்பைப் பெற்றவர்கள் புறப்பட்டாக் குறித்த திவத்தில் இமயமலையின் ஓர் ஸ்தானத்தையென வர், அத்தஸ்தானத்தையடைந்த டுடன் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் புல்லால் இறைநீசப் பெற்ற பாத ரட்சை, சூலம், தெருப்பாச்சிடி என்னும் மூன்று சாமான்கள் கொடுக் படுர்.

அமரர்நாதம் செல்லும் பாசுகில் பவலீக்கட்டியால் சநா ஏடப்பட்ட, மலைகளும், பள்ளத்தாக்குகளும் இருப்பதால் அவைகளைத் தாண்டிச் செல்வதற்கு இம்மூன்று சாமான்களும் இன்றிமையாததா ரிருக்கின்றன. இதனால் இவைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டு இராப்பகவாய் நடந்து பூரணையிவன்று சூரியோதயத்திற்கு முன்பு

★ விடா முயற்சி வெற்றி அளிக்கரும். ★

பாவாற்றையடைவர். அமரர்நாதன் ஒரு அடைந்தாரைப்பற்றித் திவிலே குறிக்கப்பட்ட அடையாளமாகும். அவ்வாற்றைத் தாண்டிய பின்னர் ஒரு உயர்ந்த மேடை தோற்றப்படும். அவர்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சேர்ந்து அனைத்து நூற்றாண்டுகளும் குறித்த மேடையையும் பொறுமையுடனும் பயபக்தியுடனும் காத்திருப்பார்கள். இதுவே மனு என்பவரின் சமாதானமாகும்.

குறியாய் மீள்வன்களும் இடிமுழக்கங்களும் கேட்கப்படும் அதன் பின்னர் அப்பாகத்தில் நான்சுதரப்பட்ட ஓர் பனிக்கட்டி மேடையுடன் டாகும் அதன் தானது கோவையிலும் தான்கு வேதங்கள் தோற்றப்படும். அனைவரின் மத்தியில் ஓர் சிவலிங்கம் முளைத்துச் சற்றுச் சற்றாய் வளர்ந்து பகல் பன்னிரண்டு மணிக்குள் மூன்று முடி உயர்க்கைப்படை யும். அதன் பின்னர் படிப்படியாகக் குறைந்து சாயங்காலம் ஆறுமணிக் குள்ளாகச் சகல தோற்றங்களும் மறைந்துவிடும். அத்திருக்காட்சியைக் கண்டு களித்த பின்னர் அவர்கள் வந்தபாலையால் மறுபடியும் தங்கள் ஸ்தானத்திற்குத் திரும்பிப் போகாமல், அவர்களைவிரும்பும் ஒரு நான்சுதரமுள்ள படைகையாண்ட வந்து அதன்மேல் உட்கார்ந்து கொள்ளர் அப்பலகை நீர்ப் பூமியை மேலாகிப் போவதாகக் காணப்படும். நிறிய நேரத்தில் அவர்கள் இமயமலையின் அடிவாரத்திலுள்ள ஓர் பாகத்தில் கொண்டு வந்து விடப்படுவார்கள்.

பற்றற்றுத் தவம் புரியும் புண்ணியவான்கள் ஒவ்வொருவருடமும் அமரர்நாதன் சென்று இத்திருநகரம் சினையத் திரிகித்துத் திரும்புகிறார்கள்.

காளிதாசன், சுந்தரமூர்த்தி நாயகர், சேரமான்செபநாமன் ஸ்வையார் முதலான சில அடியாளர்கள் ஹைலாசம் போஷாங்கொன்ற சரித்திரமிகலைக் கருதும்.

வடகைலாசம், தென்கைலாசம் என்றும் இரு கைலாசங்களுள் இவற்றுள் "வடகைலாசம்" இமையகிரி பர்வதத்தின் கண்ணுள்ள 'மனு' என்பவரின் சமாதானமும். 'தென்கைலாசம்' இலங்கையில் கதிர்காமத்தில் கண்ணுள்ள கல்யாணகிரி என்பவரின் சமாதானமும் கருதுவன.

மனுவைன்பவர் அடைந்த சிவபதவியின் சாயுடிய ஒழுக்கத்தை சிவபெருமானென்றும் கல்யாணகிரி என்பவர் அடைந்த ஒழுக்கமபதவியின் சாயுடிய ஒழுக்கத்தைக் கங்கையாடியென்றும் அழைக்கின்றனர்.

சிறுவர்கள் வடக்கே தலை வைத்துக் கிடப்பதை யாரேனும் காண்பதில் அறையையொழிக்க வேண்டுமென்று கருணர் சிவபரம் என்பவரென்று கேட்டின் அதற்குரிய கண் காத்தாணையுளதென்பர். அம் மலையின் தென்பாகமாய் ஆரியரெவ்வாறும் புண்ணிய கண்டத்தையடுத்து இந்து சமுத்திரத்தில் ஏழுநீரூளியிருக்கும் இலங்கைப்பதின் வட பாகத்தை யாழ்ப்பாணமென்பர் இதுவேய் குடாநாடு. முற்றிற்று.

"சிவம்"

உலகெங்கும் விநாயக வழிபாடு

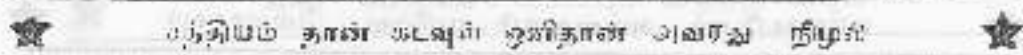

முடிந்ததும் கடவுளுக்கு முதுகு வணங்கும் தெய்வமாகவும், மூத்த திரும்புகளாகவும் திகழும் மூலக் வரகளுளாகிய விநாயகப் பெருமானின் வணக்கம் ஆதிகாலத்தில் இருந்தே உலகெங்கும் செல்வடாடப்பட்டு வருகிறது. நாம் எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் அது வெற்றிகரமாக அமைய வேண்டும் என்று அகந்த முன்னராக நடைபெறும் பிரார்த்தனைபும், பூசைகளும் சுபகாரியமாக முடிய வேண்டும் என்று எண்ணியே நாம் விநாயகப் பெருமானை வணங்குகின்றோம். இந்த வழிபாடு மிகவும் பிரயோஜனம் அமைய விநாயக விரதங்கள் துவளை நிற்கின்றன. இவற்றில் விநாயகர் சதுர்த்தியும், பின்னையார் கதை விரதமும் முகன் மையாவனவே ஆகும். சதுர்த்தி மாதம் தோறும் வழி, பின்னையார் கதை அதாவது பெருங்கதை வருடத்தில் ஒருமுறை 21 நாட்களும் அனுபவிக்கப்படும். இன்னிசேடகாலத்தில் பெரும்பாலான கோயில்களில் பின்னையார் கதையை அகவற்பா வடிவத்திலும், மற்றும் சில கோயில்களில் மட்டும் புராணத்தைப் படித்துப் பவன் சொல்லுவதும் நடைபெறும்.

விநாயகருக்குப் பிடித்த பத்திர, புஷ்பங்கள் 21 ஆறும், எனினும் மிகவும் பிடித்தவை வன்னியும், அறுகம் புஷ்பமும், விநாயகருக்கு உலிய பத்திர புஷ்பங்கள்.

பேசுரு மாசிப் பச்சை நறுங்கை யந்தகாசை
 வில்வமுடன் ஊமத்தை கொச்சி நாயுருளி
 ஏதயில் சுத்தரி வன்னி அலரி காட்டி பத்தி
 யெருக்கு மருது ன் மால் பேரி மய்யவந்தி
 மாழலையே தேவதாரும் அநுநெல்லி
 மன்னு நெ சன்னபயே கெத்தகனி மாதிரியே
 ஒதரி யவறுகு இவைவேரார் இருபத்தொன்று
 உயர் விநாயகர் சதுர்த்திக்கு வைத்தகரு பத்திரமே.

விநாயகரை விநாயகிய கௌரிமாம கோரத்தில் விரும்பிய இடத்திலேயே எழுந்தருள் செய்து வணங்கும் கதழும் உண்டு. அதாவது பசுவின் காணி அல்லது மஞ்சள்மா அறும் புஷ்பம் விநாயகரை ஆவாகனம் செய்து வழிபடலாம். எந்தவொரு கோயிலிலும் விநாயகருக்கு முதுகிடமும் கிறப்பிடமும் உண்டு.

யப்பான் தேரத்திலே நின்ற நிலையில் இருவிநாயகர் உருவங்கள் ஒன்றை ஒன்று தழுவிக்கொண்டிருக்கும் நிலைமையாகக் காணலாம். இதற்கு " குவான் - வீ - நியேன் என்று பெயர்.

நோரள தேரத்திலே உண்டுமிடக்கப்பட்ட நடு விநாயகர் நிலையில் ஏழு கரங்கள் இருக்கின்றன.

தென்னிந்தியாவிலே சும்பிகேணக்கிலே நாயகன்வரர் கலாமி கோவிலிலே கங்கை நெளவட விநாயகர் எழுந்தருளியுள்ளார்.

யாவா தேசத்திலே உள்ள ஒரு விநாயகர் சிலையைச் சுற்றி மண்ணடையாடுகள் மலைபோல் அமைந்துள்ளன. இதைச் சமீப கால கண்டிதியென்றுரைப்பார்.

நமக்குக் கிடைக்கும் விநாயக உருவங்களில் மிகப்பழையது இந்தியாவில் இல்லை சீனாவில்நான் கிடைத்தது. குய்தின் ஈன்னும் இடத்தில் உள்ள ஒரு பொளத்த குகைக் கோவிலுள் அந்த உருவம் இருக்கின்றது. அது கி. பி. 31ம் ஆண்டில் செதுக்கப்பட்டது இதைவிட சீனா, துருக்கிஸ் தானிலும் விநாயகர் உருவம் கிடைக்கிறுக்கின்றது. மேலும் பர்மாவிலேயா, சயான் போன்ற நாடுகளிலும் இங்கிலாந்து அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும் விநாயகர் வழிபாடு காணப்படுகின்றது.

சி.சுதாசீலம்

தென்மட்டுவில்

அருளாளர்கள்

குவத்தின் நடனமைய நிறைவேற்றுவது கர்மம். இந்த வகையில் தாழ்வுகளாகவும் இந்துக்களாகவும் இருக்கின்ற நாம் எமது அருளாளர்களது பெருமைநனை நினைவு கூர்வது எமது தர்மமாலும், இவ்வாறு பெரியவர்களைமற்றும், அருளாளர்களையும் நினைவு கூறும் பொழுது அந்தச்சுடர் வரக்குள் உள்வாங்கப்படுகிறது. இதனால்நான் குருபூசைகளை கொண்டாடுகின்ற வழக்கத்தை எமது மறதானதாரர்கள் மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

பங்கலிமாத மலர் வெளியீட்டில் திருமதி நாட்சிபார் செல்வநாயகம் அவர்கள்

மாகையோர் அனைவரும் வளிகை இல்லாதவர்

மாண்புமிகு மேன்மைப் படுத்தும்

மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்

(மகாபாரதத்திலிருந்து)

குருநிசனம்

அவ்வினாபுரியில் மஹத்துராகிய இருபாச்சாரியார் இவ்வத்திலே துரோணாச்சாரியார் கவலியுற்றதிலேனை ஒருநாள் மாலவதேரம் மீதி களில் உலாவிக் கொண்டிருந்தார் அப்போது ஒரு சினற்றைச் சுற்றி அரசகுமாரர்கள் பலர் திற்பகனைக் கண்டதுற்று அவ்விடம் ஏனினார் பெரியவரான துரோணாச்சாரியாரைக் கண்டார் அவ்வரசகுமாரர்கள் ஒரு பத்தம் காது கண்ணாயுழியும் கிணற்றிறுள் வீழ்த்துவிட்டதையும் அவற்றை எடுக்க முடியாது தவிப்பதையும் அவருக்கு எடுத்துரைத்தனர் அரசகுமாரர்களின் உரைகளைச் செவிமடுத்த துரோணாச்சாரியார் புன்முறுவல் பூத்தவராய், அம்மொன்றைக் கிணற்றிறுட் செலுந்திக் கணையாழியையும் பங்கையுமீ வெளியே எடுத்தார். பங்கையும் கணையாழியையும் சென்று அவ்வரசகுமாரர்கள் மகிழ்வுடன் 'சுவாமி தாங்கள் யார்? தங்கள் இறுப்பிடம் என்னுள்ளது' என்று அடிக்கத்துடன் நிவாவினர். அப்போது துரோணாச்சாரியார் 'உமதுமட்டு வாராகிய பிஷ்மரிடம் சென்று வளது உருவத்தையும் செயல் வன்மமையுமி துறியியுங்கள் அவர் வன்மை அறிந்து கொள்வார் அப்போது நீங்களும் தான் வாரென் பதை அறிந்து கொள்வீர்கள்' என்றுவிடை பகர்ந்தார். உடனே அரசகுமாரர்கள் பிஷ்மரிடம் சென்று நடந்தவற்றை எடுத்துரைத்தனர் பிஷ்மர் தான் கேட்க்கொண்டிருந்தும் துரோணாச்சாரியாரே அவ்விரை உணர்ந்து அவர் இறுப்பிடத்தை ஏவ்வார் மூலம் அறிந்து துரோணாச்சாரியாரின் இறுப்பிடத்தை அடைந்தார்

துரோணாச்சாரியாரை அவரின்லக்தில் எடுத்த பிஷ்மர் அவருக்குப் பல மரியாதைகள் செய்து, அவரைத் தமது அரண்மனைக்கு அழைத்து வந்தார். துரோணாச்சாரியாருக்குத் தங்கும் வசதிசெய்து கொடுத்து உணவு, உடை என்பன போன்ற தேவைகளை திறையிலேற்றி அவரைக் கெவ்வளித்து மகிழ்ந்தார் பின்னர் 'எனது பேரக் குழந்தை காவலிய பரணடவர்களையும் கெவ்வளர்களையும் தங்கவறு சீடர்களாக ஏற்றுச் சிறந்த அஸ்திரப் பயிற்சியளிக்கவேண்டும்' என்று கேட்டுக் கொண்டார். பிஷ்மரின் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்ட துரோணாச்சாரியார் நன்னான் ஒன்றின் அரசகுமாரர்க்கு தனுர்வேதத்தைக் கற்பிக்க ஆரம்பித்தார். மிக்க லைக்கத்துடனும் மகிழ்வுடனும் பாஷா

வின் பெருமை எவனையும் வீழ்த்தி விடும்

வர்களும் கெளரவர்களும் வித்தை பயின்றுவரலாயினர். அவர்களின் திறமைகளைக் கண்டு உவமை கொண்டார் துரோணாச்சாரியார்.

தனது சீடர்கள் அனைவருக்கும் தகுந்த முறையில் பயிற்றுவித்து வந்த துரோணாச்சாரியார் ஒருநாள் தனது சீடர்களை அனைவரையும் நோக்கி "எனது மனதில் ஓர் சபதம் உள்ளது. அச்சபதத்தை உங்களிடம் யார் எனக்கு திறைவேற்றிக் தருவீர்கள்? என்று வினாவினார். எல்லோரும் மொழிமாதிரித்த வேளையில் பாண்டவர்களின் ஒருவனாகிய அர்ச்சுனன் மட்டுமே ஏற்றத்து பலிவாகக் குருவை வணங்கி "கவாமி தங்கள் சபதம் எதுவாகிலும் யான் முடிந்தத தருகிறேன்" என்று அடக்கத்துடன் கூறினார். அர்ச்சுனனின் உரைதனால் மகிழ்வுற்ற துரோணாச்சாரியார் அவனை உமாமர ஆசிரியரித்து, அவன்பால் பிக்க யிரியமுள்ளகராக நடத்து வடிவனார். அர்ச்சுனனரீது துரோணர் கொண்டிருந்த விச்சடபற்றுதல் காரணமாகக் கெளரவர்கள் அர்க்குவன் மீது பொறாமைமயமானவராயினர். இப்பொறாமை மேல்மேலும் வளரவழி வசத்தால் பல சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படவாயிற்று. மிகந்த வுக்கமும் துறர் வேதத்தில் ஆழ்ந்த ஆர்வமும் பெரும் அடக்கமும், உடைய அர்க்குவனைத் தவறு சிறந்த சீடனாகக் கருகி வந்தார் துரோணாச்சாரியார். இருநாள அவர் அர்க்குவனை நோக்கி "அர்க்குவா! உனதீயவர்கள் உன்முடி எனக்கு அளவுகடந்த அபிமானத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. எனவே உன்னில் மிக்க ஒருவன் இயல்பை என்னும் வகையில் உன்னை வில்வித்தையில் மேம்பட்டவனாக உயர்த்துவேன்" என்று கூறி அதற்குரிய விச்சட விற்பயிற்சிகளை அர்க்குவனுக்கும் கற்பித்து வரலானார்.

குருபக்தியின் வடிவம் (ஏகலைவன்)

துரோணாச்சாரியார் வில்வித்தை கற்பிப்பதில் முனைநிற்க ஆசான் என்பதனை அறிந்து கொண்ட வேடர் புவத்தவனாகிய ஏகலைவன்" என்பான் அவரிடம் வில்வித்தை கற்க விருப்பம் கொண்டான். ஏகலைவன் துரோணாச்சாரியார் இருக்கும் இடத்தை அடைந்து அவர்பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கி "கவாமி அடியேனுக்கும் தங்கள் வில்வித்தை கற்றுத் தரவேண்டும்" என்று வில்லைப்பித்துக் கொண்டான். ஏகலைவனின் வேண்டுகலைச் செவியுற்ற துரோணாச்சாரியார் "வில்வித்தை அரசுதலத்தவருக்கு மட்டுமே கற்பித்தற்குரியது" என்று கூறி ஏகலைவனைச் சீடனாக ஏற்க மறுத்துவிட்டார். மிக்க மனக் கவலையுடன் வளத்திற்குத் திறும்பிய ஏகலைவன் துரோணாச்சாரியார் போன்று ஒரு நிலையை வடிந்தால் அச்சிவனாகக் குருவாகப் பாவனை செய்து குருவிற்குச் செய்யக்கூக்கதான புவது வழிபாடுகள் அனைத்தும் செய்து வில்வித்தை பயின்று வரலானான்.

★ உண்மையை உணர்ததால் நாயகம் திரும் ★

இவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் பாண்டவர்கள் துரிதமுடன் ஆறுமுகி உடன் காட்டிற்கு வேட்டையாடச் சென்றனர். பாண்டவர்களுடன் சென்ற அவர்களின் வேட்டை நாய், வனத்திலே ஏகலைவலனைக் கண்டது. அவனின் கரிய நெடிய உருவைக் கண்டு வெருட்டியாற்று அவனை தோக்கிப் பாய்ந்து சென்று குரைத்துத் தூக்க முயன்றது. இதனால் சினமடைந்த ஏகலைவன் ஏழ்பாணங்களை ஒன்றாகத் தொடுத்து தரவீரிய போது, அவ்வெழு பாணங்களும் நுறிதவறாது ஒன்றாகச் சென்று குரைத்து வந்து பாண்டவர்களின் நாயின் வாயில் வைத்தது. வேதனை அடைந்த நாய் பாண்டவர்களை தோக்கிக் திரும்பி வந்தது. மூன்றே சென்ற நாயின் வாயில் ஏழ்பாணங்கள் ஒன்றாகத் வைத்திருப்பதைக் கண்டு ஆப்பரியான நாயர் பாண்டவர்கள், இவ்வாறு பாணம் தொடுக்கும் வன்மனை பெற்றவன் யார் இங்கு உளான? என்று வனத்தில் தேடலாயினர். கெடியவர்கள் ஏகலைவன் இருக்கும் இடத்தைக் கண்டு அவனைப் பார்த்து "நாயின் வாயில் அம்புகளைச் செலுத்தியவன் நீயா?" என வினாவினர். அப்போது ஏகலைவன் அவர்கள் அரவமுடாரர்கள் வளைவர்த்து பணிவுடன் வணங்கி "ஐயமே நானே நாயின் வாயை அம்புகளால் தாக்கினேன் நான் இவ்வனத்தில் வசிப்பவன். எனது பெயர் ஏகலைவன். துரோணாச்சாரியாரின் சீடன் யான்" என்று அடக்கவாய் பொழிந்து நின்றுள். ஏகலைவனின் கூற்றுக்களைச் செவிமடுத்த பாண்டவர்கள் ஆச்சரியமுற்றவராய் வேட்டையை நிறுத்து அரண்மனை சென்றனர்.

அரண்மனையில் தவறு முடுவாகிய துரோணாச்சாரியானைச் சந்தித்து வனத்திலே நடந்தவற்றை எடுத்துரைத்துனர். தன்வினும் மேம்பட்ட வில்லாண்மை பெற்ற வீரன் ஒருவன் இறப்பதால் அவன் துரோணாச்சாரியாரின் சீடனாக இருக்கிறான் என்பதையும் அறிக்களை மனகில் ஒரு சூழ்சனையதோடு மூடிப்பற்று துரோணாச்சாரியானை ஒரு நாள் தவிர்ப்பே சந்தித்தான் அறிக்களை "சுவாமி உனவிலும் மேம்பட்ட வில்லாளி ஒருவரும் இல்லை என்றும் வனத்தில் உண்ணச் சிறந்த வீரன் ஆக்திலை என்று கூறி வனக்கு விசேட பரிபரியாதித்து வந்தீர்கள். ஆனால் இப்போது எனவிலும் பேர்ப்பட்ட சிறந்த வில்லீரன் ஒருவன் வனத்தில் உள்வான் அத்துடன் அவன் துக்கிலை சீடன் என்றும் கூறிக் கொண்டான். இது பொய்யுள் சாத்தியமாகுமா?" என்று வினாவி நின்றுள். துரோணை சிந்தனை வயப்பட்டவராய்ப் பாண்டவர்களை அழைத்துக் கொண்டு வனத்தை வளையத்தார். வனத்திலே ஏகலைவன் இருக்குமிடத்தை அடைந்தவர் பாண்டவரும் துரோணாச்சாரியாரும், ஏகலைவன் தவறு மானசிய முடுவாகிய துரோணாச்சாரியார் தவறு இறப்பி தத்திற்கு எழுந்தருள் இருப்பதனைக் கண்ணுற்று விசுநது சென்று அவரின் பரிதம்களில் வீழ்ந்து வணங்கி நின்றுள்.

★ வாழ்க்கை என்னவாக இருப்பினும் அது நல்லதே ★

அப்போது துரோணாச்சாரியர் ஏகலைவனை நோக்கி " நீ எனது சீடனாக இருப்பாயானால் எனக்குக் குரு தட்சணை தரவேண்டும் " என்று கேட்டார். உடனே ஏகலைவன் "சுவாமி கட்டளை இருக்கல். தட்சணை எதுவாகிலும் எான் தரவில்லையென்று சொல்லுவேன்" என்று கூறி நின்றான். அப்படியா! அப்படியாயின் உலகு வலது பைப்பெருவிரலால் எனக்குக் காணிக்கையாகத் தரக்கடவாய் " என்று மொழிக்கார். குருவின் வாய்மொழிகளால் சேவிப்படுத்த ஏகலைவன் மறுகவையே எவ்விதமயக் கழுவின்றித் தடுத்து வலதுகைப் பெருவிரலால் தாண்டித்துக் குருவின் பாதங்களில் சமர்ப்பித்து வணங்கினான் இச்செயலால் கண்ட பாண்டவர்கள் அநுசரித்து நின்றனர். அர்க்கணனின் மனதுமே தன்னிறும் போடப்பட்ட விவீரன் ஒருவன் இவர் இருக்கப் போவதில்லை என்பதனால் பெரும் நிம்மதி தோன்றலாயிற்று. துரோணாச்சாரியாரும் பாண்டவர் களும் அரண்மனை திரும்பினர்.

(இதோடும் ...)

தாயன்,
வளி வடக்கு மீதோரையா
காக்கேசுத்துறை,
(மலையாளம்)

சைவாராமணி
விவத்திகு. வ. குமாரசாமி ஐயர்

முன்னோர் வழி

ஒரு முறை அரசன் ஒருவன் கொம்புமூல் வழியாக வந்தகொண்டிருந்தான். வழியில் தன்னாடும் வழியன் ஒருவன் ஏதோ ஒரு மரக்கன்றினை நட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

அவனைப் பார்த்த அரசன், " என்ன கிறவரே! காடு வாயா வான்கிறது; வீடு போ போ என்கிறது. இதுதான் உம் நிலை. இந்நிலையில் மரக்கன்றினை நட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர். இம்மரம் வளர்ந்து பயனைக்கும் வரையில் நீர் உரிமையுடன் இருப்பீர் என்று நம்பிக்கை உமக்கு இருக்கிறதா! " என்று கேட்டான்.

அதற்கு அந்தக் கிறவன், " அரசே! என் முன்னோர்கள் நான் பயன் பெறுவதற்காக இந்த மரங்களை நட்டுக்கொண்டுள்ளார்கள். அது போல நானும் என் பின்னரில் வருபவர்களுக்காக ஏதேனும் செய்யவேண்டும். அதற்காக இந்த மரக்கன்றை நட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். " என்றான்.

இதைக் கேட்ட அரசன், முதியவரே! உம் போன்றவர்களால்தான் நாடு நலமாகவும் வளமாகவும் உள்ளது " என்று கூறி அவரைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டான்.

அன்பற்ற வாழ்க்கை கடினக்கு ஒப்பாதும்.

ஆண்டவன் படைப்பில்

அனைவரும் சமம்

சைவசமம்

“உலகம் ஒர் குடும்பம். ஆண்டவன் நமது தந்தை. நாம் எல்லோரும் சகோதரர்கள்” என்ற மனப்பான்மையுடன் வாழவேண்டுமென்பதுவே ஏற்று சமயத்தின் தத்துவமாகும். சைவசமம் மக்களாகிய நாம் இக்க உண்மையை மறக்கக் கூடாது.

எமது முற்றத்திற் கடவுளாகிய வெய் அன்பே ஸ்ரீவாணவர் “அன்பே சிவம்” என்கின்றது கிருமூலர் திருமந்திரம் “ஆண்டவன் படைப்பில் அனைவரும் சமம்” என்று சமத்துவம் நல்குவது எமது னைவம். ஏற்றத் தாழ்வுடைய சமூகம் செம்மையான ஸ்ரீசமன்று. அஃதச் சைவாழகமென்று சொல்லல் ஆகாது. அங்கே னைவம் இராது.

“நான், எனது, என்ஹுடையது” என்ற ஆணவத்தை, அகல் காரச் செருக்கை வாழ்விலே அகற்றுவது னைவம். சாக்ஷி, சமாயினா, நாட்டு, யிற, பேதங்கள் ஏதும் தோன்றாது! எல்லாமே இறைவனின் படைப்புக்களை என்று வண்ணத்தை மேலொங்கிச் செய்வது னைவம். வெறுப்பு பகைமை, என்ற நியதாண்டங்களைத் தூரவிட்குவது னைவம். இம்மைக்கும் மறுமையிற் வழி வகுப்பது னைவம். ழும்நாடும் உயர்ந் தாரும், தாழ்ந்தாரும், எவரும் ஒழுங்குடைய யோராய் ஒன்றுபட்டு இவ்வுலக வாழ்க்கையைச் செம்மை செய்து படி னைவம் நமக்குக் கூறுகின்றது.

தன்னில் இறைவனைச் சிவந்தான் நான் இறைவனாய் தின்ற தனியாகி மயாஞானி ஏற்றத் தாழ்வு இன்றிச் சம உயிரினங்களினும் உடவுனைச் சிவந்தினார்.

“அப்பஹம் அம்மையும் சிவமே
அநிய சகோதரரும் சிவமே
ஓபரில் மனைவியுள் சிவமே
ஓகரும் மைத்தருள் சிவமே
செப்பில் அரசருள் சிவமே
தேவாநி தேவருள் சிவமே
இப்புகி யெல்லாம் சிவமே
என்னையாண்டதர் சிவமே”

★ மனைவியின் மனைவியின் அடக்க வேண்டும். ★

என்ற நற்சிந்தனைப் பாடல் மூலம் இறைவன் உலகில் உள்ள அனைத்து உயிர்களிலும் உறைந்துள்ளான் என்பதைக் தெளிவாகத் தெளிவாக உணர்த்தியுள்ளார். மேலும் 'மேலார் சுவாமிகள்

மன்கும் பொழுதளவும் வாய்க் தொழில் புரியும்
மக்களினவெயர் இறைவன் வடிவவல்லவோ
அங்கம் குறைந்தழகி ஐயா எனக் கையேந்தி
அகத்தின் கருவருகே அழைப்போன் அவனவல்லவோ.

என்ற பாடலில் மூலம் என்னா உயிர்களும், இறைவனின் பாடப்பு என்ற தத்துவத்தை அழகாகப் பாடியுள்ளார்.

இன்று ஆணைக்கள் பல உள்ளன. திருவிழாக்கள் ஆன்மீக நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. கோடிக்கணக்கான மக்கள் தவறாது ஆலயங்கள் சென்று பிரார்த்தனைகள் நடாத்திய வண்ணமே இருக்கின்றார்கள். எல்லா இன்பங்களிலும் இறைவனது பாடங்களை வைத்துத் தீயம் ஏற்றி, சாஸனமும், மாணமும் இறைவனால் வணங்கவும் தவறுவதில்லை. ஆனால் அன்பு அமைதி அந்நள் நமது மத்தியில் குன்றியே காணப்படுகின்றன. இதற்குக் காரணம் நாம் மக்கள் மீது அன்பு செலுத்தாமல் மெது சைவத்தத்துவங்கள் ஒரு புறம் எமது வாழ்வு மறுபுறமாக வாழ்வு தான். நாமமது வைபவிகை கொண்டிருக்க வாழ்கின்றோம். வைபவ வாழ்க்கைக் கோட்பாடு ஒன்று வாழ்க்கை நடைமுறை வேறொன்றாக வாழாமல் மனத்தைப் பக்தவப்படுத்தி, சமய நெறியில் வாழ வேண்டும். அன்பு வடிவான சிவம், ஆன்மீகமான நமமது அன்பு வடிவாகப் படைத்து இருக்கிறார். அன்பு செய்து வாழப் படைத்திருக்கிறார். இவது உணர்ந்து சைவர்களாகிய நாம் வாழும் போது தான் தனி மனித அமைதியும், குடும்ப அமைதியும், இவ அமைதியும், சமூக அமைதியும், நாட்டின் அமைதியும் ஏற்படும். அன்பு, அந்நள், சூறையை அறம் கரக்கும்.

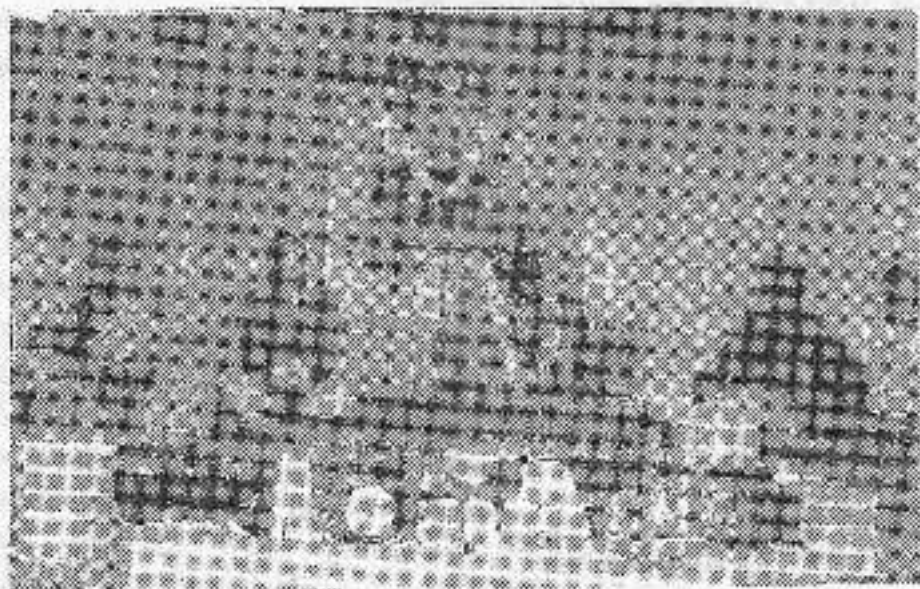
"வேடரின் அன்பும், வேதியின் அன்பும் இறைவன் சந்தித்திற் சமமே" இருவரும் சைவரே. இருவரும் எம்பெருமானுக்கு இன்பவரே. இவ்வாறு எமது வைபவம் கூறும் தத்துவம். "இதனைப் பெரிய புராணம் அழகாக விவாதிக்கின்றது நாமும் சமூக சமத்துவம் கல்கும் சைவமயத்தை உணர்ந்து " ஒன்றே குடும்ப மருவனே தெய்வம் " என்ற முது தொழில் வையும், " உறவும் வாரீர யாவரும் கேள்வி " என்ற நன்மொழியையும் வாழ்வின் கடைப்பிடித்து வாழ்வாங்கு வாழவேண்டும். இறைவன் உல

★ இறைவனின் புகழ்பாடி ஆனந்தம் பொறு வேண்டும். ★

குக்கே பொதுவானவன். அந்தப்பரம் பொருளிலே உலகிலுள்ள கோடானு கோடி உயிரினங்களும், சடம்பொருட்களும் அடக்கம் என்பது எமது சமயம் எடுத்தியம்பும் தத்துவமாகும். “மேன்மைதொள் சைவ நீதி வினங்குக உலகமெல்லாம்.”

சமூகஜோதி கா. கணேசதாசன் (J. P.)

ஒய்வு பெற்ற அதிகாரி.

27 - 13 - 1998 ஞாயிற்றுக்கிழமை நடைபெற்ற திருவாரக : விழா வின் பொது நல்லை ஆதின முதல்வர் தலைமை தாங்கி உரையாற்றுகின் றார். வலது புறம் மருத்துவத்துறைப் பீடாதிபதி இராஜேந்திரப்பிரசாத் கலைத்தறைப் பீடாதிபதி சண்முகதாஸ் அவர்களும், இடது புறம், பேரவைச் செயலாளர் அரியரத்தினமும், திருமதி மனோன்மணி சண்முக தாஸ் அவர்களும் காணப்படுகின்றனர்.

கடவுள் நமக்கு மிகவும் வேண்டியவர்.

வாழ்க்கைத்துணை

விண்ணவர் காத்ததிலேயே பெண்களுக்கு உயர்வான இடம் வழங்கப் பட்டிருந்தது. இதனால்தான் மனைவியை வாழ்க்கைத்துணை என்று உறுதி பட்டது. ஒரு இடத்தைத் தேர்ந்து கொள்வதற்காக வழிகாட்டுவாருடன் ஒருவர் செல்லும் பொழுது அங்கே வழிகாட்டுபவர்கள் பெறுமதியானவர். அப்பொழுது வழிகாட்டுபவர்தான் துணை. அவரை நம்பித்தான் இடம் தேடிச்செல்பவர் குறிப்பிட்ட இலக்கினை அடைமாறும். அதே போலத்தான் இவ்வறவாழ்க்கையில் ஒருவனுக்குத் துணையாக தீன்று செயற்பட்டு இவ்வறக்காணை சேரவேண்டிய இலக்கிற்கு அவனது மனைவியே அவனை இட்டுச்செல்கின்றாள்.

விருத்தினரை உபசரிக்கும் இயல்புடைய இணையான குடிமரதநாயனாரிடம் இரவுநேரம் அதுவும் மழம்பொய்து கொள்பவருக்கும் பொழுது விருத்தினர் ஒருவர் வந்து சேர்ந்தினார். அப்பொழுது விருத்தினரை உபசரிக்கக்கூடிய வந்தவர்தொடும் அவர்களிடம் இருந்தவரில்லை. ஆனால் இணையான்குடிமரதநாயனாரின் மனைவி வயலில் விதைத்து வெள்ளத்தில் மிகக்கும் நெல்லை அளிக்கவும், கொல்லைப்படுத்திலே உள்ள கிரைய கறிக்கும், வீட்டுக்களரரின் தடிகளை விற்றிற்கும் பயன்படுத்தி வந்த விருத்தினரை உபசரிக்கலாம் என்று கணவனுக்கு அவளாகளை கூறுகின்றாள். அதன் படியே இருவரும் செயற்பட்டு வந்திருந்த விருத்தினரை உபசரிக்கின்ற நிலையைப்பார்க்கின்றோம். அங்கே மனைவி எவ்வாறு வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற சிறந்த துணையாக செயற்பட்ட முடிந்தது என்பதை நாம் பார்க்கின்றோம் அல்லவா.

சுந்திரியார் ஆச்சிரம ஆதரவில்
யா! தொண்டைமாளாறு விவாததீர்ப்பின்னை
மகா வீத்தியாலய வள்ளலார் விழாவில்
பிள்ளி கை நமசிவாயக்குருக்கள் உளரவிரிந்தது.

★ உழைப்பும் நம்பிக்கையும் சென்ற இடத்தின் ஏழ்மை இருக்காது. ★

கோடும் எழுத்தும்

யா/யின் நாவலர் மகா வித்தியாலய
யாழ்ப்பாணம்

ஒரு ஜமீன்தாரின் மகனும், ஓர் ஏழை வீட்டுப் பையனும் ஓர் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஜமீன்தாருக்குப் பையனே பிரதானம். ஆகவே அவர் தன் மகனுக்கு இறைபக்தியை புகாட்டவில்லை. ஆதலால் அவனுக்குக் கன்னியும் வரவில்லை.

ஆனால் ஏழழப்பையனின் தகப்பனார் இறைபக்தியில் மிகுந்தவர். ஆகவே அவரது மகனுக்கு நன்றாகப் படித்து வந்தான்.

ஒரு நாள் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு உயர் அதிகாரி வந்தார். ஜமீன்தாரின் பையன் ஏந்தக் கேள்விக்கும் சரியாகப் பதில் சொல்லாமலாகக் கண்டு வருத்தம் அடைந்தார். கடைசியில் கரும்பலகையில் 'ட' என்று எழுதி, "இது என்ன தெரியுமா? என்று கேட்டார்."

"தெரியும்" என்று பளிச்சென்று ஜமீன்தாரின் பையன் பதில் அளித்தான். ஆசிரியரும் உயர் அதிகாரியும் "இந்த ஒரு கேள்வியாவது தெரியும் என்கிறார்களே! என்று மகிழ்ந்து வினையை எதிர்பார்த்தனர்.

ஜமீன்தார் பையன், "அது ஒரு கீழறி" என்று பதில் அளிக்கும்போது எல்லோரும் யா மனமும் வருந்தியது.

உடனே ஏழழப்பையனைக் கேட்டவுடன் அவன் "ட (டனா) என்று பதில் அளித்தான்.

படிப்பு இல்லாதவனுக்கு அந்தக் கரும்பலகையில் எழுதியது வெறும் கோடுதான். படித்தவனுக்கு அது 'ட' என்று தெரியும்.

அது போல் கடவுள் சுமீலிக்கை இல்லாதவர்களுக்கு கோடிலில் உள்ள இறைவன் 'நினை' கல்லைகத்தான் தெரியும். இறைவனை நம்பிக்கையுடன் வழிபடும் பக்தனுக்கு அது கல்லைகளும் தெரியாத சிவையர்களும் ஏற்கமாட்டான். அதுவே இறைவனில் திருவுருவம் என்று நினைத்தப் போற்றிப் புகழ்ந்து வரம் பெற்று நன்வாழ்வு வாழ்க்கான்.

ஒரு அறிவுரை

ஆளக கோபாட்டம் தரும்.

வருடாந்த வள்ளுவர் விழா

சந்திரியான் ஆச்சிரமம் பல்வேறு ஆத்மீகப் பணிகளை மேற்கொண்டு வருவது நாம் அறிந்ததே. இவ்வாறான ஆத்மீகப் பணிகளுடன் சில சமூகத்தொண்டுகளையும் அது மேற்கொண்டு வருகின்றது. அவற்றில் ஒன்றுதான் சந்திரியான் ஆச்சிரமத்தின் ஆதரவில் யா/தொண்டைமாணாறு வீரகந்திப்பிள்ளை மகாவித்தியாலயத்தில் வருடாந்தம் நடைபெற்று வரும் வள்ளுவர் விழாவாகும்.

1999 ஆம் ஆண்டு வள்ளுவர் விழா 11-04-99 அன்க்கிழமை காலை 10.00 மணியளவில் பாடசாலைவழிப் பிரார்த்தனை மண்டபத்தில் அதிபர் திரு. ந. அரியலுத்திரம் அவர்கள் கலைமையில் நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் பிரதமவிருந்தினராக கல்வித் துறைக்களக் கா. ப. பி. பொறியியலாளர் திரு. கு. சிவபாலன் அவர்கள் கலந்துகொண்டார்கள். இவ்விழாவில் நிறப்புச்சொற்பொழிவினை சிவபூர் கை. நமசிவாயக் குருக்கள் அவர்கள் வழங்கினார்கள்.

பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்ட திரு. கு. சிவபாலன் அவர்கள் தமது உரையில் தன்னை இந்த நினைக்கு வளர்த்தவர்கள், தனக்கு கல்வி கற்கிக்க ஆசிரியர்களே என்று குறிப்பிட்டு ஆசிரியர்களின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்கூறினார்கள். தாம் கல்விக்கற்கும் பொழுது, பாடத்திட்டத்தில் உள்ளவற்றைக் கற்று நாம் அதற்கு மேலாக வள்ளுவர் பாரதியார் போன்றோருடைய வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் பயனுள்ள வாழ்க்கைக்கல்வியையும் கற்றதனால் தனது வாழ்க்கையை வளப்படுத்த அவை உதவியாக இருந்தன என்பதையும் நன்றியுடன் குறிப்பிட்டார்.

சிவபூர் கை. நமசிவாயக்குருக்கள் தமது நிறப்புச்சொற்பொழிவில் வள்ளுவர் மகம், மொழி, இனம் என்பவற்றைக் கடந்து உலகம் முழுவதற்கும் வழிகாட்டக்கூடிய கருத்துக்களைத் தெரிவித்த ஒரு தெய்வப் புலவர் என்று குறிப்பிட்டார். வள்ளுவர் வாழ்க்கையில் பல்வேறு துறைகளுக்கும் வழிகாட்டக்கூடிய பலகருத்துக்களை எவ்வாறு மக்களுக்கு வழங்கினார். என்பதை திருத்தறளில் பல்வேறு அதிகாரிகளாலிருந்துப் பல உதாரணங்கள் மூலம் நமசிவாயக்குருக்கள் சம்பேராளுக்கு எடுத்து விளக்கினார்கள்.

★ மிகுந்த ஆவனிடம் எவதையும் எதிர்பார்க்காதே. ★

அன்பின் சிறப்பை எடுத்துக்கூறிய குறக்கள் அவர்கள் ஒருவர் இல்லறத்தில் ஈடுபடும் பொழுது தனது மனைவியிடத்து அன்பை செலுத்து இன்ற வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது, பின்பு குழந்தைகள் பிறக்கும் பொழுது அந்த அன்பு மேலும் விரிவடைந்து செல்கின்ற பாய்கிணை"யும் எடுத்துக் கூறினார்கள். இவ்வாறு இல்லறத்தாலுடைய அன்பு விபாசித்துச்சென்று இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு அத்திவாாயாகிய அன்பிற்கு வழிவகுப்பதை சபையோருக்கு எடுத்துக்கூறினார்கள். இவ்வாறு வல்லுவாய் துறவறத்தை விட இல்லறத்திற்கே அதிகமுக்கியத்துவத்தை வழங்கியுள்ளதையும் குறிப்பிட்டார்.

மேற்படி பாடசாலைவரில் கன்னிகற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற மாணவர்கள் தரநீதியாக 5 பிரிவுகலாகப் பிரிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கிடையே திருக்குறள் போட்டி நடாத்தப்பட்டிருந்தது. இப்போட்டிகளில் வெற்றிபட்டிய முதல் மூன்று மாணவர்களுக்கும் மற்றும் ஒவ்வொரு பிரிவினரும் ஐந்து மாணவர்களுக்கு ஆறுதல்பரிசில்களுமாக மொத்தம் நூற்பது மாணவர்களுக்கு பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன. இப்பரிசில்களுக்கான நிதியுழுவனதையும் சந்திதியாள் ஆச்சிரமம் வழங்கியது.

சோம்பேறித்தனத்தை எந்த வழிநிலும் துரத்தியாக வேண்டும். சுறு சுறுப்பு என்பதற்கு எதிர்ப்பது என்று பொருள் எல்லாத் தீமைகளையும் எதிர்த்துப் பேசுநீறும், எண்ணத்தில் ஏற்படும் தீமைகள் செயலில் ஏற்படும் தீமைகள் முதலிய எல்லாத்தீமைகளோடும் போரிட்டுக் கொண்டே இரு இப்படி எதிர்ப்பதில் நீ வெற்றிபெற்ற பிறகுதான் அமைதி உன்னைத்தேடி வரும்.

★ எப்போதும் மனதில் இறைவனின் நினைவு இருப்பது அவசியம் ★

சண்முகன் சரவணத்தின் பாங்கரில் வருதலாலே சரவணபவன் என்றான்

சீரவண தடாகம் பகலமாயானது. நீர் நிறையப்பெற்றது. நீர் மலர்கள் நிறையத்துள்ளன. கூட்டமாகத் தாமரை மலர்கள் குவிந்துவிடக் கின்றன. மலர்களைச் சூழ்ந்து செந்நிற வண்டுகள் ஒலிக்கின்றன. குமரன் தாமரை மலர் மூலம் குடிநீருக்கினமார் அது வளைய தாமரை மலர்கள் கவயியற்றி வேண்டிதல் செய்வது போலாகும்.

“ தேவ முத்தவிர! ஓர் தாமரை மலரில் அடியாதிர்கள் சிறியே னமயம் இருக்கையாகக் கொண்டருள்க.

முருகன் அழகன் பவனம் போன்ற ஓலிமயமானவர் அழகனைச் சூழ்ந்து மானங்கமழ் தாமரைகள் மலர்ந்துள்ளன. அகாடரி நுண்விய இடைபய உடைய நங்கையர் பல்லோர் நீரில் நிற்பது போலாகும். அவர்கள் ஆதவனிடத்தில் பார்வையை நிறுத்திக் குமரக்கடவுளைச் சேரத் தவன் செய்வதை ஓக்கும்.

சரவணத்தில் சங்குடன் தெரிவன. அவை பெரொலி செய்வன பற்பல தாமரை மலர்கள் நரிய தேனைத் தாயி நிற்பன. அகாற்பவை கருத்துக்கு விருந்து விளங்கின்றது. சரவணம் தவ்ளிடம் வந்த உண்புக றுக்கு வெண்ணெயும் சங்கும் விடுத்துளது. வெண்ணெய்ச்சங்கிலே னன்றி உண்பதற்கு.

சரவணப் பொய்கையில் முத்துக்கள் முடிம்க்கின்றன. தாமரை இதழ்கள் தளிர்க்கின்றன. பூந்தாதுக் குழம்பு பொலிகின்றது. குளிர்ந்த தேன் குடிநீருகின்றது. அது சரவணம் திரையாசிய கரங்களால் குமர னுடைய சிற்றடிகளில் வீசுகின்றது. சரவணம் சாந்தமீமாடு சாண்டகர்க்கு அர்ச்சனை ஆற்றுவது போலாகும்.

தாமரை இதழ்கள் பதையிற்று பசிய இலைகளில் வீரூகின்றன. நீர்த்தரங்கத்தால் இலைகள் அசைகின்றன. அது சரவணம் பசுந்தட்டில் தீபம் ஏற்றிக் குமரனைச் சுற்றுக்ல் போலாகும்.

★ தற்பெருமை இன்றித் தமது பலத்தை நம்ப வேண்டி ★

மலைமகள் பகனுக்கு மாணிக்கம் போன்ற மலர்கள் காணாஞ்சி மேலே பச்சிலைகள் குடைகள். அரும்புகள் தீபம். திரைகள் சாமரை பறவை ஒலி வரத்தொய். இவ்வாறு சரவணம் சரவணபவனுக்கு முறைப் பட்ட ஒழுகியது.

தாரகத்தில் அவைகள் எழுகின்றன. அவை துகில்விநிப்புப் போலக் கரையில் அளாகின்றன. சரவணம் கோழுவாவண்ணம் தேவர்கள் மென் துகில் விநித்தாரர்கள். தென்மறு காற்றிற்குப் பக்கங்கள் அசைத்து ஒக்கும்.

கேரபுக்கனக்கான ஆண் அன்னைகள் ஒலி எழுப்புகின்றன. அது மனிதவலியாகக் குமரனிடத்தில் குறை இரப்பது போலாகும்.

படைப்புத் தொழில் இயற்றும் நாளில் நான் ஊர்நியாவேன். என் மேல் எழுந்தருள் வேண்டும்.

இவ்வாறு இயற்கைகள் எழுகி பெற்றன. நிறந்த சரவணத்தில் இதழ் தெருக்கிய தாமரைப்போது ஒன்றில் குமரன் வீற்றிருந்தருளினார். சராசரம் காக்கும் கருணை அவர் வதனத்தில் கிந்திது.

சிறியிராள் வேதங்களுக்கு அந்தமானலர். மனத்தினால் அளக்க ஒன்றாதவர். வாக்கினுக்கு வரையறுக்கப்படாதவர். பரிபூரணர் அங்கு இங்கு என்னாகவர், எங்கும் நிறைந்தவர் தீர்மல மூர்த்தி, விமலர் அப்பார பரப் பொருளை ஆறுமுகத் திருவுருவக் கொண் டருளினர்.

சரவணத்தில் மனங்கமழ் தாமரை மலிவன, தாமரை மலரில் கருணையோடு வீற்றிருந்தருளினார்.

மரங்கள் சரவணத்தில் பக்கங்கள் எங்கும் செறிந்துள்ளன. அம் மரங்களே தூண்களாகக் கறபனை. பரந்த வானில் தழைகள் நிறைந்த கிளைகள் பந்தர், பந்தரின் அழைக மேம்படுத்துவன காய்கள் பழங்கள் பூக்கொத்துக்கள் அவை எங்கும் நிரந்து தூங்குகின்றன பந்தர் அழகிய இனிய குளிர்ந்த நிழலைச் செய்கது. பந்தரின் நடுவனாகக் குமரப்பிரான் வீற்றிருந்தருளினார்.

தலைமுடியினால் பாரத்தைச் சமக்க ஆற்றாது அசைகின்றன அரவுகள். அவை பழைய கால்கள், பூயி பலகை. கரையில் நிற்கும் மரங்கள் ஆகாயத்தில் தூங்கும் கயிறு. தாமரை மலர்கள் சயனம் சரவணப் பொய்நாள் மஞ்சம். குமரன் மஞ்சத்தில் குறுகலித்து இருந்தார். குளிர்ந்த இரத்தென்றல் காற்று மெல்லென அசைந்தது.

மாநாகங்கள் எட்டு ஆதிசேடன் தாங்கும் சிக்கங்கள். குளிர்நீர் கொண்டு சரவணம் தளிக. தாரணைகள் கிரகங்கள் மேல் விதாவம். ஆக்கு உமைமகள் வீற்றிருந்தார்.

சத்தியம் காண் கடவுள் ஒளிதான் அவரது நிழல்.

பூமியின் நடுவணாக விளங்குவது சரவணர் கடலின் கீழ்க் கிணைகளில் இளந்தூறியன் வடிந்தான். வருணதேவன் கண்ணாடி காட்டிலான் தாமரை மலரில் குமரன் வீற்றிருந்தார். அக்காட்சி திரிவிசுவம் வடிவிய கொண்டவர் கிருமால். அவருடைய இதயத்தில் சூழிச்சிரோமும் கடர் வது நூலான விளக்கு. அய்விவாயின் உய்யில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபிரான் போன்றது.

இன்னும் சிறந்த நல்ல பிரம் அண்டம் விராட்டபுரு வது இருதயம் இருதயம் தாமரை மலர் சிதம்பரம். சிதம்பர தலத்தில் பிதாவாகிய சிவபிரான் வீற்றிருத்தல் போலும்.

நீர்த்துலிகள் பச்சிலைகளிற் பரந்து தேரன்றுகின்றவை. அவைகள் நட்சத்திர மண்டலம். அவையும் பாசிகள் மேகம், தாமரைகள் சிறந்த நூரியர்கள். நடுவணான தாமரைமலர் சிவசூரியன். அத்தாமரை மலரில் சிவகுமாரர், சிவபிரான் பெயன்று வீற்றிருந்தருளினார்.

நாராயணன் நான்முகன் அருகிருந்தார்கள். இத்திரன் வணைய தேவர்கள் உடன் உலறந்தார்கள். மரங்கள் மூற்றியுள்ளன. விலங்கும் பறவையும் மிக்கிருந்தன. குமாரக்கடலுள் நடுவணாக வீற்றிருக்கின்றார். அத்தன்மை பாடப்புக கொடக்க நாளில் சிவபிரான் வீற்றிருக்கல் போலாகும்.

குமரன் பிரமதேவணர் செற செய்தார். தாமரை அழிவினையுடைய ஆன்மாக்களைப் படைக்கக் கொடய்தவார். அந்த நல்ல நான் முன்னாகக் தாமரை மலராசன இருக்கை கொண்டார். அது போல நீராந்த தடா கத்தில் மலர்மேவாக நிர்மல மூர்த்தி நிமிர்ந்து இருக்கநூலினார்.

அழகிய தாமரை மலர்கள் கொண்ட சரவண தடாகத்தில் தேரன் றுதலால் சண்முகப் பெருமான் சரவணபவன் என்னும் பெயர் பெற்றார்.

கந்தபுராணத்தில் கச்சியப்பர் அலகத் தேன்கணிகாகப் பாடிக்காட்டுவார், அது இதோ.

காமர்பூஞ் சரவணத்தின் பாங்கறில் வருத லாவே சரவண பவன் என் நானான்;
சரவணபவ ஆறு வழத்து மந்திரம். அதுவே சடாட்சர மந்திரமுந் ஆகுந்.

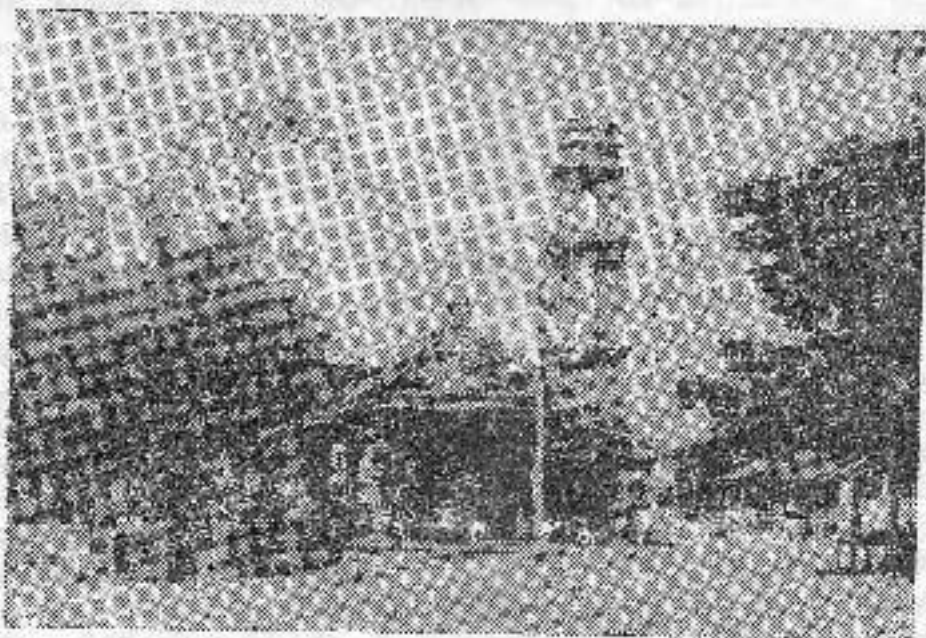
சிவ. சண்டுகவடிவேல்

★ அச்சம் இன்றி அயலார் பாலத்தை மருக்க வேண்டும். ★

சந்நிதியான்

சுருதிநிதியான்

எமது இலம் நீண்டகாலமாக அனுபவித்துக் கொண்டு வருகின்ற சொல்லொன்னாத் துன்பங்கள் பற்றியும், எமக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற சொல்லொன்றும் இன்ற உயிர் அழிவு, பொருள் அழிவுகள் பற்றியும் சில தசாப்தங்கள் காலத்து முன்பே இந்த மண்ணில் வாழ்ந்த அருளாளர்களால் உணரப்பட்டு இளைப்பறிய முன் எதிரவும் அப்பொழுதே கூறப்பட்டும் உள்ளன. யோகர் சுவாமிகள் மஹது ஞானதிருஷ்யமிவாவ திவ்யஹை உணர்ந்து அப்பொழுதே தலைக்கு நெருக்கமாக வலர்களுக்கு வெளிப்படுத்தியதுடன் எமது பூமி உயிர்களுக்கும், உடனமகளுக்கும், புகழ்மகளுக்கும் அழிவடைந்து சுடுகாடுபோல காட்சியளிக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இது பற்றி அப்பொழுது யாரும் அக்கறை கொள்ளவில்லாதாலும் தற்பொழுது ஆத்மீக நம்பிக்கையுள்ள அன்பர்கள் இத்தகைய கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஒரு பற்றி எல்லாம் சூழாமல் சிந்திக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். அத்தடவ சித்தகைய அழிவுகளுக்கான காரண காரணிகள் பற்றியும் சிந்திக்கத் தொடங்கியுள்ளனர்.

★

சுருதிநிதியான் சுருதிநிதியான் போல் சொல்லப்படுகிறது

★

அதேநேரம் இதற்கான துன்பங்கள் அழிவுகள் மதத்தில் இறை வனுடைய அருட்காட்சிதன்மையை பெற்று வரக்கூடிய அபயக்ருவர்கள் கலிபுகக்கந்தலும். ஆரம்பத்தவனுமாயே முருகப்பெருமானுடைய காது களுக்கும் சேட்கத்தான் செய்கின்றது. ஆம் நினைவில்கூல் மூலம் மேல்கு வரத்து கடைபெற்ற இயதிக்காலத்தில் பயணம் செய்தபடிகு ஒன்று மூழ்கி உடன் சென்றவர்கள் உயிரிழக்க சேரிட நினைவிலும் சிலர் எல்லாவற்றையும் மறந்த நிலையில் ஆபதாந்தவனாயே கலிபுகக்கந்தனை முருகா! முருகா! என்று கதறியழைத்தபடியே மயக்கமற்றவர்கள் என்றும் நினைவு அதிசயக்கத் தக்கவகையில் அவர்கள் உயிருடன் மீட்கப்பட்டனர் என்றும்பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வந்ததும் நாம் அறிந்ததே.

இதேபோல சந்திரியாணின் அருட்காட்சிதன்மையை பெற்ற சுவாமிகள் ஒருவரையும் மறந்தும் இந்தியாவுக்கு அதிகளவாகச் சென்ற கொண்டிருந்தவர்களையும் ஏற்றிக்கொண்டு சென்ற படகு தொடர்பான ஒரு அதிசயத்தைபின்வரும் நிகழ்வு எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

திவகதிதன்மையை நிறப்பிடமாகக் கொண்ட மேற்படி சுவாமிகள் முருகப்பெருமான் மீதும் அம்மன் மீதும் அளவில்லாத பக்தி உள்வர இயைமையிலேயே சந்திரியாணின் அருமைப் பெற்றுக் கொண்டவர் தற்பொழுது இவர் சந்திரியாணின் அருள் வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். சுவாமிகள் இந்தியாவுக்கு தனயத்திரை மேற்கொள்ளும் நேரத்தன்று 1985ம் ஆண்டு தலைமன்வாரஞ்சுச் சென்று அங்கே நிராடிகள் நங்கியிருந்தார் அந்தக்கால கடத்தில் இலங்கையில் இவர் பிரச்சனை உச்சக்கட்டத்தை அடைந்திருந்தகிறார். இலங்கையில் பல பகுதிகளிலிருந்தும் நயிநாட்டிற்கு கடல் மூலம் அதிகளவாகச் செல்வோர் எண்ணிக்கை அதிகமாகக் காணப்பட்டது அந்தமும் தலைமன்வாரா லிலிருந்து இராமேஸ்வரத்திற்கு அதிகளவாகச் செல்லும் பாணதையியே அப்பொழுது மக்கள் அதிகம் பயன்படுத்தினர் அதனால் கடற்படையினருடைய தாக்குதல்களும் அக்காலத்தில் தலைமன்வார இராமேஸ்வரக் கடல்) பாணதாரில் அதிகம் இடம்பெற்றது.

இவ்வாறு அதிகமானவர்கள் அப்பாணதைய பயன்படுத்தியமை யாலும் ஆபத்துகள் நிறைந்ததாலும் பிரயாணம் செய்யச் செல்பவர்கள் லில் நாட்கள் தலைமன்வார பகுதியில் தங்கியிருந்தே தரைய பாணதையைத் தொடரக் கூடியதாக இருந்தது. இக்காலத்தில் தனயத்திரைக்காக மேற்படி பாணதையாக இந்தியாவுக்குச் செல்ல விரும்பிய சுவாமிகள் 1985ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுமாதம் நடுப்பகுதியில் பாணதாரில் பொருடைய தங்கியிருந்த பொழுது அடிக்கடி கடலில் கடற்படையினருடைய தாக்குதல்களுக்கு இலக்காகி பல அரைத்தங்கள் தடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தன இதனால் தனயத்திரையை நோக்கமாகக் கொண்டு அங்கே தங்கியிருந்த சுவாமிகளின் மனதிலும் குழியங்கள் ஏற்பட்டன. ஆனாலும்

★ அரியமேயிலிருந்து வருவது அகம். ★

தலயா ததிஸுசகாக புரப்பட்டு வந்த பயணத்தை எவ்வாறு இடைநிறுத்தி பாடுபடுதலில் திருப்பலது வன்று சித்தித்த நகராபிகள் எப்படியும் பயணத்தை தொடர் வேண்டி என்ற முடிவுடன் நித்திரைக்குச் சென்றார்கள். அன்று இரவு கண்ணிலே கவாபிகள் ஒரு இரட்டை மாட்டு வண்டியில் பிரயாணம் செய்வது போலக் கண்கண்டார்கள். ஆனால் பிரயாணத்தின் தடுவிலே மாட்டுவண்டியின் நுகக்கிலிருந்து இரண்டு மாடுகளும் கழன்று வண்டியிலிருந்து விவகி வண்டியில் ஆபத்தான விபத்தை எதிர் நோக்கிக் கொண்டிருக்கக்கணவு கண்டார்கள். ஆனாலும் அந்தநேரத்தில் கவாபிகளின் பெரியம்மா முறையீதுள்ள சிவகாமிப்பிள்ளை அவர்கள் வந்து மாடுகள் வண்டியிலிருந்து பிரித்து செய்வதென்று மாடுகள் இரண்டையும் ஒடுக்கிவைத்து ஏற்பட இருந்த மிகப்பெரிய ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றி பிரயாணத்தைத் தொடர் வசுறியெய்து வைத்தார்கள்.

இந்தக் கவலைத் தொடர்த்து, கவாபிகள் அடுத்த நாள் தனது பயணத்தை மேற்கொள்ளக் கூடிய சத்தர்ப்பம் இடைத்தது. வள்ளத்தில் இராமேஸ்வரத்தை நோக்கிப் பிரயாணம் தொடங்குகின்றது. வள்ளத்தில் ஏறத்தாழ காறுபது பேர் அளவில் காணப்படுகின்றனர் அதுகாலைய 3.30 மணியளவில் இராமேஸ்வரத்தை நோக்கிய கடற்பயணம் தொடங்கியது. நேரம் 7.00 மணியளவு அண்டித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கவாபிகள் வள்ளத்தின் சித்தித்தவத்திலே முதல் நாள் கண்ட கண்கண்டப்பற்றி சித்தித்தவாறு அவமதியாக அங்கே சாகாரண பயணிகளில் ஒருவர் போல தானும் அமர்ந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது தூரத்திலே ஒரு படகு வருவது போன்ற காட்சி வள்ளத்தில் உள்ளவர்களுக்கு தென்படுகிறது. சிறிது நேரத்தில் அது மரப்பு காணப்படாத விட அண்மித்து வருவதையும் அகன் போல் அங்கமாக இருப்பதையும் அவர்களிடத்தில் இப்பொழுது வள்ளத்தில் உள்ளவர்களுக்கு மனலில் சிறிது சிறிதாக பய உணர்வு ஏற்படத் தொடங்குகின்றது. இக்க நிலையில் அவர்கள் கண்ட படகு ஒரு சாகாரண படகு அல்ல அது கடற்படை யினருடைய படகு தான் என்பதாகும் அதுண்டைய வெகத்திலிருந்து தெளிவாக எல்லோரும் உணருகின்றனர். நிலைமையைப் புரிந்து கொண்ட படிகோட்டிகள் பயணிகள் பயணம் செய்க படகில் வேகத்தையும் அதிகரித்தனர். இன்றும் சிலமைல் தூரம் சென்றால் கண்ணுக்குத் தெரிந்து கொண்டிருக்கும் இத்தியாக் கண்கண்ட அண்டிய முடியாமலாக மால் அதற்கிடையில் எதுவும் நடக்கக்கூடாதென்ற களிப்பு எல்லோர் மனதிலும் ஏற்பட்டது. ஆனாலும் அதற்கு மாறாக வேகமாக வந்து கொண்டிருந்த கடற்படைப் படகிலிருந்து குண்டுகள் இவர்களுடைய படகை நோக்கி பாயத்தொடங்குகின்றன. எவ்வோரும் பயத்துடனும், பதட்டத்துடனும் சக்கமிடத் தொடங்கினார்கள். இவ்வாறான குழப

பங்களிப்பால் ஏதோ அசம்பாவிதம் நடைபெறுகின்றது என்பதை உணர்ந்த சுவாமிகள் நேற்றுக் கண்ட நன்மை மீண்டும் எடைபட்ட வராக அமைதியாக முருகப் பெருமானைத் திராவித வண்ணமே இருந்தார்கள். ஏறத்தாழ அரை மணித்தியாலம் இடம் பெற்ற இந்த தப்பாக்கிச் சூட்டிற்கிடையே தத்தளித்த வள்ளம் இயற்றிய இத்திராவித கலையை வந்தடைந்தது என்ன ஆச்சரியம் காடற்படைப்படைகின்றது ஏவப்பட்ட ஒரு சூடு கூட பங்களிகள் வள்ளத்திற்குள் வந்து விழவில்லை வல்லாச் சூடுகளும் வள்ளத்திற்கு அண்மையிலும், பங்களிகளிலும் வந்து விழுந்துள்ளன. பங்களிகள் அனைவரும் நிம்மதிப் பெருமூச்சு மும் இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்திக் கொண்டும் படகெடுந்து இந்தியாக்கரையில் இறங்கத் தொடங்கினர்.

கணவிலே நடக்கப்போகும் நிகழ்ச்சியைக் காண்பித்த சந்மிதி முருகப்பெருமானின் கருணையை நினைத்த சுவாமிகள் - ஆணந்தக்கண்ணார் ரொரிய இறைவனின் பிரார்த்தித்த வண்ணம் வள்ளத்திலிருந்து இறங்கி தமிழ் நாட்டில் தான் செல்ல வேண்டிய இடத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தான் திராவிதமான முறையில் இத்திய தல யாத்திரையை பூர்ணமாக நிறைவேற்றி பக்குவமும் முதிர்ச்சியும் நிறைந்த சுவாமி ளாக 1988 ஆம் ஆண்டு தாய் நாடு திரும்பினார்கள்.

“நல்லார் ஒருவர் உளமேல் அவர் பொருட்டு எல்லோர்க்கும் பெய்யும் மழை” என்பது போல இறைவனின் அருட்டாட்சிதைப் பெற்ற சுவாமிகள் பிரயாணம் செய்ததனால் அவருக்கு ஏற்பட்ட இந்தக் இறைக் கருணை, அவருடன் பிரயாணம் செய்த அனைவருக்கும் கிடை சின்றவாய்ப்பு ஏற்பட்டு, அனைவரும் காப்பாற்றப்பட்ட இறைவன் அருள்! மழை பொலிந்துள்ளான் என்பதை நாம் உணருகின்றோம் அல்லவா

ஓம் முருகா !

ந. அரிபரத்தினம்

(அதிர் தொண்டைமாளாறு)

குறிப்பு: சந்மிதி முருகப் பெருமானுடைய இவ்வகதமான அற்புத நிகழ்வுகள் தொடர்ச்சியாக ஒவ்வொரு மலரிலும் வெளி வரவுள்ளன. இவ்வாறான அற்புத நிகழ்வுகளை அனுப வித்த அன்பர்கள் தகுந்த ஆதாரத்துடன் விளக்கமாகக் குறிப்பிட்ட மலர்க்குழுவிற்ற அனுப்பினால் அவற்றை யும் இத்கொளில் இடம் பெறச் செய்யலாம்.

சுயகட்டுப்பாட்டை விட சிறந்த சொத்து வேறொன்றில்லை.

வைகாசிப் பெருவிழா

சென்னை நகராட்சி நிர்வாக அமைச்சு

1993-ஆம் ஆண்டிலிருந்து வைகாசி மாதத்தில் வைகாசிப் பெருவிழா என்ற பெயரால் ஒரு விழாவை ஏழு பேரவை வருடா வருடம் நடாத்தி வருகின்றது. பேரவையால் தெரிவு செய்யப்படுகின்ற ஒருவருக்கு இந்த விழாவில் வைத்து விருதினை வழங்கி அவரைக் கௌரவிப்பதையும் நாம் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளோம்.

விருதுகள் வழங்கப்படும் பொழுது விருதின் தொடக்கம் நூன பண்டிகை என்று தொடங்கி வழங்கப்படும் துணையப்பொறுத்து அத்துறையைச் சுட்டிக் காட்டக் கூடியதாக அது குடிவடையும் மேலும் இந்த விருதுகள் வழங்கப்படும் பொழுது அது இரண்டு அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைந்திருக்கும்.

சான்றிதழ்:- இது விருது வழங்கப்படுபவரின் சேவையை கௌரவித்து வாழ்த்தி வழங்கப்படுகின்ற ஒரு அழகான சான்றிதழாக இருக்கும். அத்துடன் இந்த சான்றிதழில் பேரவையின் சின்னம் இடம் பெற்றிருக்கும்.

கேடயம்:- ஈழ பேரவையால் தனித்துவமாக வடிவமைக்கப்பட்ட நுணுக்கமான காலையிசைகள் சிறைந்த மிகப்பெறுமதி யான ஒரு கேடயமாக இது அமைந்திருக்கும்.

விருது வழங்கல்: 1993

1993 ஆம் ஆண்டு விருதுகள் யாழ்ப்பகழக முன்னாள் துணை வேந்தரும் ஈழ பேரவையின் தலைமைப் பேரவை அலங்கரித்த வருமான பேராலியர் அ. துரைராசா அவர்களை வழங்கப்பட்டது.

விருதினைப்பெற்றோர்	வழங்கப்பட்ட விருதுகள்
திரு. க. முத்துவேல்	நூனபண்டிகை இயல்புரக
திரு. க. தனிகாசலம்	நூனபண்டிகை ஆய்வரக
திரு. க. குமாரசாமி	நூனபண்டிகை இசையரக

விருது வழங்கல் 1994

1994 ஆம் ஆண்டு விருது எமது பேரவையின் முன்வாய் போஷகரும் ஸ்ரீ செல்வசுந்தரி ஆலய பிரதம பூசகருமான திரு வி. இராசசுந்திரர் ஐயர் அவர்களால் வழங்கப்பட்டது.

பெற்றுக்கொண்டவர்

விருது

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

ஞானபண்டிதகமியிக்குரியில்

விருது வழங்கல் 1998

1998 ஆம் ஆண்டிற்குரிய விருதுவனை எமது போஷகரும் வல்வை முத்துமாரி அம்மன் தேவஸ்தாஷ பிரதம குருஷமாகிய சீமா. தண்டபாணிக தேசிகர் அவர்களால் வழங்கப்பட்டது.

பெற்றுக்கொண்டவர்

விருது

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கமமா அப்பாக்குட்டி ஞானபண்டித கலாவித்தகி

1998 ஆம் ஆண்டு எமது பேரவையால் விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்ட சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கமமா அப்பாக்குட்டி அம்மையார் அவர்கள் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் முழுவதும் அறிந்த ஒரு பெருமான் டியார். உகாசகமால் போற்றப்படுகின்ற அன்னை திரேசாஷக்தி நிகராக ஒய்ரிடம் கூடிய சேவைகளை எமது மண்ணில் இருந்து ஆற்றிவருகின்ற ஒரு பெருந்தகை. அத்தகைய சமூகசேவை செய்கின்ற ஒரு சமயப் பெரியாருக்கு விருது வழங்குவதற்கு எமக்கு கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை ஏமாக்கு கிடைத்த ஒரு பேராகவே நாம் கருதுகின்றோம். மேலும் எமது பேரவை விருது வழங்கிய நிகழ்வைத் தொடர்ந்து சில மாதங்காள்நின்பியாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் அம்மையாருக்கு கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்ட சம்பவத்தையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நினைவு கூறுவது பொருத்தமானது.

1999 ஆம் ஆண்டிற்குரிய வைகாசிவிழா 29-05-99 சனிக் கிழமை நடைபெறவுள்ளது.

திரு ந. அரியரத்தினம்

பேரவாளர்

ச. ஆ. சை. க. ப. பேரவை

★ அரசு பதவி கிடைப்பதானாலும் மனசுட்கையை விடுகாதே. ★

பலாஸி ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலை

சைவமாணவ மன்றத்தின்

பங்குனி உத்தரவிழா

விழாக்கள் பல காணும் சந்திதியான் ஆச்சிரமம் 31 - 03 - 1999
புதன்சிறுமைய பலாஸி ஆசிரிய கலாசாலைச் சைவமாணவ மன்றம் சந்திதி
யான் ஆச்சிரம வரவ. கணவ, பண்பாட்டுப் பேரவையினாருடன் இணைத்து
நடாத்தும் கோலாகலமான விழாவினை இவ்வாண்டும் காணப்பெற்றது
அன்று. சந்திதியான் ஆச்சிரமம் - திருமணவிழாக் கோலம் பூண்டிருந்தது

விழா நிகழ்வுகள் மங்கள விளக்கிதற்றல், கா வள் வணக்கத்துடன்
ஆரம்பமாகின. கலாசாலைச் சைவ மாணவமன்றச் செயலாளர் திரு
இ. வாசுதேவன் அவர்கள் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார்கள். மார்கழித்
திருவாதிரை என்றதும் எடுத்து நினைவுக்கு வருவது சிதம்பரம், பரிசுணி
உத்தரம் என்றதும் எம் நினைவுக்கு வருவது திருவாரூர். இவ் உத்தரக்
திருவாரூரிலே தாம் எம் பெருமான் இமாமலையரசன் - பர்வதராஜனின்
மகனாக வந்த பார்வதிதேவியைத் திருமணம் செய்து கொண்டாராத
விளாவ் இத்தினைத்தில் பக்திமயமாக நோற்பவர்கள் திருமணப் பேறு,
சுப்புத்திர பாக்கியம் போறு ஆகிய அனைத்தும் பெறுபவராவர் என்ற
கருப்பொருளை உடையதாக அவரது உரை அமைத்தது

தலைமை உரை சிலத்தமிழ் வித்தகர்

விழாவுக்குத் தலைமை வகித்தவர் - ஸைவ, மாணவ மன்ற உப
காப்பாளர், சிலத்தமிழ் வித்தகர் சிவ மகாநிங்கம் அவர்கள் நினைவி
வாலும் சொல்லினாலும் செயலிலாலும் நாம் புண்ணியத்தைப் பெருக்
திக் கொள்ளலாமென்றும் அவ்வகையில் இத்தகைய விழா எடுப்பதும்
அதனைக் காண்பதும் பரம புண்ணியமாகும் எனக் கூறிவார்கள். இறை
வன் திருமணம் புணர்ந்து கொள்வது நாம் காணும் இன்ப நுகர்ச்சியின்
பொருட்டல்லாமல் இறைவன் ஆன்மாக்களின் மீது கொள்ளும் பேரருள்
சிறக்கினை விளக்குதல் பொருட்பாகும் என்பதனை விளக்கினார்கள்,
இத்தினைத்திலேதான் - சந்தியைத் தவறியதால் தன் கட்பார்வையை இழந்த
சுத்தரருக்குத் திருவாரூர்த் தியாகேசப் பெருமான் வலக்கண் பார்வையை
அருளினார். சுத்தரர் பொருட்பாக ஒரு முறைக்கேற்றறை பரவையாரிடம்
குது சொன்றார் என்ற அம்சங்களையும் விளக்கினார்கள்.

★ மாறா நட்பே மெய்யான நாடி. ★

குறிப்புரை - அதியா கோ. மதமநாதன்

குறிப்புரைகள் வர்வையில் அவர்களும் வள்ளும் பொருளில் உரை திகழ்த்திய - பலாவி ஆசிரிய கலாசாலை அதிபர். திரு. கோ. மதமநாதன் அவர்கள் முருகப் பெருமாளில் ஆழ்க்கணைச் சதாநிவாஸித்துக் கொண்டால், எமது ஆனி பிரயாசு பொருளும் மலிவரிது வேலாடல் காட்சிமரும் முருகனின் ஆழகு நோன்றுப் பெறும் என்ற கருப்பொருளை விளக்கினார்கள். இது - தண்ட காபலியத்தில் - பன்னசாலையினிடமாகச் சிதைவின் பேரழகில் காப்பாட்டுக் தண்டிற் பொருளிற் செல்லாது நின்ற குர்ப்பவகை ஸீராமகவுச்சுண்ட போது அவ்வரிய ஆனைத்து ஆழகு மாகக் கண்டது போலவும், இவக்குமன்னால் மானாக்கப்பட்ட குர்ப்பவகை கூன் தண்டவளவிய இராவணனிடத்தே சிதைவின் ஆழ்க்கணை பெல்லாம் கூறி விட்டுத் தான் மாண்புக்கீழ் நத்தப்ப' உமையையும் கூறிய போது, சிதைவின் பேரழகில் வயப்பட்ட இராவணனின் திணைவு முடிவதும் சிதைவின் ஆழகு தோன்றியதே யொழிய இராமன் மீது சீற்றம் ஏழாது நின்றது போன்றதாகும் எனக் காட்டினார்கள்.

திருமதி கோவை நயலராஜா

கவியசுத்தெய்வம் கத்தன் என்ற தலைப்பில் அடுத்து உரை திகழ்த்திய - பலாவி ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரைப்பாளர். திருமதி. கோவை. நயலராஜா அவர்கள் கவியசுத் பத்தி யோகத்திற் குரியகென்றும் அவ்வளவில் தகவீரர், ஸ்வைவயார் அருணகிரிநாதர் ஆகியோர் முருக பக்தர்களாய் அருள் பெற்றதமையை எடுத்து விளக்கினார்கள். பத்தி மார்க்கப்பதுவது நிகழும் சந்திரியுடன் கொடர்படுக்தி, அவரது உரை திகழ்த்தப்பெற்றது.

A. V மகாதேவன் அவர்கள்

'மன்னாடராதல் அரிது' என்னும் தலைப்பில் உரை திகழ்த்திய திரு. A.V மகாதேவன் அவர்கள் முத்தியில்பம் பெறுகற்கு ஓரேயொரு வழி மாலுடம்பிறப்பே என்ற குருந்தை விளக்கினார்கள். இருவினை யொப்பு, மலபரிபாகம், சத்திநி பாது உண்டாகப் பெறுபவர் மானாடரே தரம் வன்பகைத் தெய்வப்படுக்தினார்கள்.

குறிப்புரை - காரை சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்

அடுத்துக் குறிப்புரை வழங்கிய பலாவி ஆசிரிய கலாசாலையில் பகுதி நேர விரிவுரைப்பாளர், கவிஞர், காரை, சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் 'நிதியம்' காடநவ, குரம விம்பி அரத்தவாரிசா குருந்தை இக்குவலயம் குறிஞ்சிக் கிழவன் என்று ஓதுகின்றதே என நயம்பட, எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

கதாப்பிரசங்கம் -

'குருவாய் வருவாய்' என்ற பொருளில் கதாப்பிரசங்கம் நிகழ்ந்திய திரு. ச. லட்சுமி அவர்கள், தந்தைக்குக் குருவான ஸ்ரீ ஸ்ரீ குருகன், தந்தையாரைய சிவனுடன் வாதிட்ட நக்கீரருக்குக் குருவானவர்; வாக்விற்று ஒருவ ரெனப் போற்றப்பட்ட அருவகிக்குக் குருவானார், இறையவார் களையியலுக்கு மெய்யம்மையான உரை எழு என உருத்திர சன்மலாக இருந்து உணர்ந்தவார், செந்தமிழ்த் தெய்வமாவார் என்ற கருத்துக் கலன அமைத்துக் கதாப்பிரசங்கிக்குரை.

பண்ணிவை:

கலாகாலைய முதல் வருட மாணவியரால் இயற்பாநாழ்ப் பண்ணிவை வழங்கப்பெற்றது தெய்வீக காரணமிர்தமாக ஐயிந்த அலங்காரில் பண்ணிவை முருகாடியாரகளை, மெய்யம்மறக்கி செய்தது.

நன்றிபுரை:

சத்திதியான் ஆச்சிரம வைவ காலம், பண்பாட்டுப் பேரவைபின் செயலாளர், திரு. க. அரியரத்தினம் அவர்கள் நன்றிபுரை நிகழ்த்துணையில், இத்தகைய நிகழ்வுகளை நடாத்துவதைவிட்டு எடுத்து மேலவை பெருமிதம் கொள்ளிற்று என்பனதழறி மாநகேசர பூஜாபிவை இடைபடின்றி நடாத்தி தோடு, அறிவுக்கு விருந்தான, கலாபுறவைக்கு விருந்தாவ நிகழ்வுகளையும் தொடர்ந்தேர்ச்சியாக வழங்குவதிதாடு றுவை பொக்கிஷமாக 'ஶ்ராவர்தாடர்' என்ற ஆதீயை மாநாந்த சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வரும் எமது பேரவையின் பணிகளுக்கும் பலவளி ஆடுரிய கலாசாலையச் சமூகத்தின் பேருதவி மிகவேண்டிப்படுவதாகும். பணக் கோட்டுக் கொண்டார்கள்.

உடவுன் வணக்கத்துடன் கிழா நிகழ்வுகம் நிறையவு பெற்றுவ அடுத்து, மாநகேசர பூஜை வழங்கப்பட்டது

சொர்க்கத்தைத் தேடி நான் எங்கும் போக வேண்டியதில்லை. எட்டுப்பாடான வாழ்க்கை, நல்லொழுக்கம், பிறரிடம் நாம் காட்டும் தூய அன்பு, நமக்கு உதவ முடியாத ஜீவன்காரிடமும் காட்டும் அருணை இவற்றினால் நம்முடைய மனதிற்குக் கிடைக்கும் நிறைவே சொர்க்கமாகும்.

ஒரு சாறு.

★ விண் பொருமை எவனையும் விழ்த்திவிடும். ★

இம் மலரில்

மாணவர் பக்கம்

இடம்பெறவில்லை

அடுத்த மாத மலரில்

வழமை போல

இடம்பெறும்.

வைகாசி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

7-05-99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : திரு. சி. முருகேசம்பிள்ளை J. P

(இளைப்பாறிய உ. அ. அதிபர்)

சொற்பொழிவு : “ மூவர் தமிழ் ”

வழங்குபவர் : திரு. சி. சக்திகிரீவன் (கி. சே)

(செயலாளர் இந்து சபைப் பேரவை யாழ்)

4-05-99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : செல்வி சரோஜா தம்பு

விடயம் : “ இன்னிசை விருந்து ”

வழங்குபவர்கள் : செல்வன் அ. கிருஷ்ணானந்தன்

செல்வன் வே. ஞானசம்பந்தன்

செல்வன் மதன்

மிருதங்கம் செல்வன் ரமணன்

(அரங்கக் கலாசாலை மாணவர்கள் நெல்லியடி)

11-05-99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : திரு க. சுவக்கொழுந்து J. P

(இளைப்பாறிய தபாலதிபர்)

சொற்பொழிவு : “ கண்ணனும் கீதையும் ”

வழங்குபவர் : திரு செல்வன் சிவஞானம் பாலமுரளி

28-05-99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாத வெளியீடு

வைகாசி - 1999

வெளியீட்டுரை : திரு சி. சிவபாலசங்கம் (கி. சே)

(வல்வெட்டித்துறை.)

மதிப்புரை : திரு ஐ. சண்முகலிங்கம்

(ஆசிரியர் ம. ம. வி நெல்லியடி)

யா/வன் நாவலர் மகா வித்தியாலயம்
யாழ்ப்பாணம்

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (1999 ஜனவரி - ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டியில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழமைபோல பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அது பற்றிய முடிவுகள் 2000 ஜனவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளின்றோம்.

மலர்க் குழு :

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை.
செல்வச்சந்நிதி, தொண்டைமானாறு.